

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดิน

Human Rights Ombudsman Institutions as GANHRI Accredited National Human Rights Institutions (NHRIs)
: Benefits, Challenges and Limitations*

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการรับรอง
ว่าเป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
: ประโยชน์ที่ได้รับ ความท้าทาย และข้อจำกัด

Linda C. Reif**

* ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ใน ลินดา ซี. รีฟ “ผู้ตรวจการแผ่นดิน ธรรมชาติและระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ” [ตีพิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์บริลล์, ปี ค.ศ. 2018]

** ศาสตราจารย์, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัลเบอร์ต้า เอ็ดมอนตัน แคนาดา

Introduction

National level human rights ombudsman (HRO) institutions are one of the main types of national human rights institutions (NHRIs), along with national human rights commissions and institutes.¹ National HRO institutions are prevalent in Central and Eastern Europe and Latin America. In addition, they are increasing in number in Western Europe, especially as some classic-based ombudsman institutions have been transformed into HRO institutions.² Today, many of the EU member states' national ombudsman institutions are HROs.³ HRO institutions are also found in some countries in Africa, Asia and the Caribbean. There are over 50 national HRO institutions located around the world.⁴

Over the past twenty-five years, the international human rights system has placed continually increasing importance on the establishment by states of independent NHRIs to protect and promote human rights at the domestic level, implement the state's international

บทนำ

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในระดับชาติ (Human rights ombudsman-HRO) เป็นหนึ่งในสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (National human rights institutes-NHRIs) พร้อมด้วยคณะกรรมการและสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ¹ โดยสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเป็นที่แพร่หลายในยุโรปกลางและตะวันออก และละตินอเมริกา นอกจากนี้ ยังมีจำนวนเพิ่มขึ้นในยุโรปตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมบางแห่งได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน² ปัจจุบันนี้ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปหลายประเทศกลายเป็นสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ³ และยังคงพบว่าสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน เช่น ในแอฟริกา เอเชีย และแถบแคริบเบียน มีสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนระดับชาติมากกว่า 50 แห่งทั่วโลก⁴

ในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา ระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศได้ให้ความสำคัญกับการจัดตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีความเป็นอิสระโดยรัฐเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของแต่ละประเทศเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง การปฏิบัติตามภาระผูกพันทางกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของรัฐ รวมทั้ง

human rights law obligations and act as a bridge between the international and domestic human rights systems. The Global Alliance of National Human Rights Institutions (GANHRI), formerly the International Coordinating Committee of NHRIs (ICC), is the global network of NHRIs.⁵ UN human right treaties, international soft law instruments, GANHRI's full membership and network benefits, regional NHRI networks and NGOs exert pressure on states to create or strengthen NHRIs. In particular, the UN Paris Principles are the authoritative minimum international standards for NHRIs.⁶ This has strongly contributed to, or even caused, the establishment of more national HRO institutions, including the transformation of a growing number of classic-based ombuds into HRO institutions.⁷

This paper addresses the role of GANHRI in interpreting and applying the UN Paris Principles, especially in relation to national HRO institutions. It also discusses the benefits, challenges and limitations of GANHRI's accreditation

ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างระบบสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและระหว่างประเทศ พันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Global Alliance of National Human Rights Institutions-GANHRI) ซึ่งเดิมคือ คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (International Coordinating Committee-ICC) เป็นเครือข่ายระดับโลกของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ⁵ สนธิสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เครือข่ายสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติระดับภูมิภาค และเอ็นจีโอได้กดดันรัฐเพื่อจัดตั้งหรือสร้างความแข็งแกร่งให้กับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการปารีสซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่มีผลบังคับสำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ⁶ ซึ่งมีส่วนอย่างมากในการนำไปสู่การจัดตั้งสถาบันผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมจำนวนเพิ่มขึ้นที่เปลี่ยนแปลงไปสู่สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน⁷

เอกสารนี้จะกล่าวถึงบทบาทของพันธมิตรสากลของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการตีความและการนำหลักการปารีสไปปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความเกี่ยวข้องกับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงการกล่าวถึงผลประโยชน์ ความท้าทาย และข้อจำกัด

system and network membership as applied to national HRO institutions in particular and ombuds institutions in general.

Types of Ombudsman Institutions

Full-service public sector ombudsman institutions at national and sub-national levels of government can be classified broadly as classic-based or HRO institutions. In addition, there are thematic (“specialized”) ombuds institutions at both levels of governance, including thematic human rights ombuds institutions.⁸

Classic-Based Ombudsman Institutions

The classic-based ombudsman focuses mainly on the traditional ombudsman roles of investigation of maladministration by public sector authorities, defined broadly to include breach of law and/or wider extra-legal standards of just, proper or right conduct, making remedial recommendations and reporting. Today, many classic-based ombudsman institutions have multiple mandates with additional roles such as freedom of information, privacy protection, child protection,

ของการรับรองระบบงานของพันธมิตรสากลฯ และเครือข่ายสมาชิกภาพซึ่งนำไปใช้กับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเฉพาะทาง และกับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินโดยทั่วไป

ประเภทของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดิน

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินที่ให้บริการในภาครัฐสามารถแบ่งได้อย่างกว้างเป็น แบบดั้งเดิม หรือสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน และสามารถแบ่งเป็นสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินเฉพาะทาง⁸ ทั้งในรัฐบาลระดับชาติและระดับรองลงมา

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิม

ผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมมุ่งเน้นบทบาทแบบดั้งเดิมของผู้ตรวจการแผ่นดินในการตรวจสอบการบริหารราชการที่มีขอบของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งมีคำจำกัดความอย่างกว้างรวมถึงการละเมิดกฎหมายและ/หรือมาตรฐานทางกฎหมายที่กว้างขึ้นของการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมและเที่ยงธรรม และให้ข้อเสนอแนะและการรายงานที่เป็นการปรับปรุงแก้ไข ปัจจุบันนี้สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมมีบทบาทหน้าที่หลายประการโดยมีหน้าที่เพิ่มเติม อาทิ การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว เสรีภาพของข้อมูล การคุ้มครองเด็ก การต่อต้านการทุจริต และการ

anti-corruption and health service monitoring. These mandates may give them jurisdiction over parts of the private sector. However, classic-based ombuds do not have an express human rights mandate although their work sometimes involves human rights protection in practice, including the application of international and domestic human rights obligations of their state.⁹

HRO Institutions

In contrast, HRO institutions have explicit human rights protection and, increasingly, also human right promotion mandates in their legal framework. They may also have additional other mandates, in particular the classic maladministration fighting role, and e.g. environmental protection. Further, some HRO institutions have been given human rights preventive and monitoring roles required by UN human rights treaties and soft law instruments (that call for the use of Paris Principles compliant institutions) and EU law.¹⁰ For example, a considerable number of national HRO institutions, especially in Europe, have been designated

ติดตามตรวจสอบการให้บริการด้านสาธารณสุข บทบาทหน้าที่เหล่านี้อาจทำส่งผลให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจครอบคลุมภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมไม่มีบทบาทหน้าที่ด้านสิทธิมนุษยชนที่ชัดเจนแม้ว่าบทบาทหน้าที่ของพวกเขาในทางปฏิบัติบางครั้งเกี่ยวข้องกับ การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมถึงการนำ ข้อกำหนดทางสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ และภายในประเทศของรัฐนั้นมาปรับใช้ในงาน⁹

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน

ในทางตรงข้าม สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจนและมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในกรอบทางกฎหมาย และอาจมีบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทในการต่อต้านการบริหารราชการที่ไม่ชอบและการคุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนบางแห่งมีบทบาทด้านการคุ้มครองและติดตามตรวจสอบด้านสิทธิมนุษยชนที่กำหนดโดยสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติและตราสารต่าง ๆ ที่ไม่มีผลบังคับเป็นกฎหมาย (ซึ่งเรียกร้องให้มีการใช้หลักการปารีสที่สอดคล้องกับสถาบัน) และกฎหมายสหภาพยุโรป¹⁰ ตัวอย่างเช่น สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจำนวนมาก

as National Preventive Mechanisms (NPMs) under the UN Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT).¹¹ Also, the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD) obligates CRPD states to protect disability rights, and Article 33 (2) requires them to designate independent domestic frameworks to promote, protect and monitor the implementation of the CRPD (also called national monitoring mechanisms (NMMs)).¹² National HRO institutions in some states have been included in CRPD NMMs. On this basis, I consider that those classic ombudsman institutions that have been designated as OPCAT NPMs and/or CRPD NMMs have been transformed into HRO institutions, e.g. New Zealand's Ombudsman.¹³

โดยเฉพาะในยุโรปได้รับการกำหนดให้เป็นเสมือนกลไกป้องกันระดับชาติ (National Preventive Mechanisms-NPMs) ภายใต้อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment-OPCAT)¹¹ รวมถึงอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the rights of Persons with Disabilities-CRPD) ที่กำหนดให้รัฐภาคีอนุสัญญาคุ่มครองสิทธิผู้พิการ และมาตรา 33 (2) กำหนดให้รัฐภาคีกำหนดกรอบภายในประเทศที่เป็นอิสระเพื่อส่งเสริม คุ่มครองและติดตามตรวจสอบการนำอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการมาปฏิบัติหรือเรียกว่ากลไกติดตามตรวจสอบแห่งชาติ (nation monitoring mechanisms-NMMs)¹² สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในบางประเทศรวมอยู่ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการมาปฏิบัติและกลไกติดตามตรวจสอบแห่งชาติโดยตามหลักการนี้ตนพิจารณาว่าสถาบันสิทธิมนุษยชนแบบดั้งเดิมที่ได้รับการกำหนดตามอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ให้เป็นกลไกป้องกันระดับชาติ และ/หรือกลไกติดตามตรวจสอบแห่งชาติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อาทิ ผู้ตรวจการแผ่นดินนิวซีแลนด์¹³

Some national HRO institutions only have traditional ombudsman powers of investigation (on receipt of a public complaint and own-motion), recommendation and reporting, while many others have additional powers such as bringing actions before constitutional courts and other tribunals, prosecutions, and inspections and monitoring of facilities where persons are involuntarily detained e.g. prisons, detention centres and mental health care facilities, which may be mandated by their UN human rights treaty obligations.¹⁴ Also, as described further below, a growing number of national HRO institutions also have human rights promotion functions.

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบางแห่งมีเฉพาะอำนาจผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมในการสืบสวน (ซึ่งเป็นคำร้องเรียนสาธารณะและเรื่องและผู้ตรวจการแผ่นดินหยิบยกขึ้นพิจารณา) การให้ข้อเสนอแนะและการจัดทำรายงาน ในขณะที่สถาบันสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ อีกหลายแห่งมีอำนาจเพิ่มเติม อาทิ ดำเนินการนำสู่การพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ และศาลตัดสินอื่น ๆ การลงโทษ และการสืบสวนและติดตามตรวจสอบสถานที่อำนวยความสะดวกที่ซึ่งบุคคลถูกคุมขังหน่วงเหนี่ยวโดยมิได้สมัครใจ อาทิ เรือนจำ สถานพินิจ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพจิต ซึ่งอาจได้รับการมอบอำนาจโดยข้อกำหนดของสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ¹⁴ และตามที่จะอธิบายด้านล่างนี้ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจำนวนเพิ่มขึ้นมีหน้าที่ในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

Thematic or Specialized Human Rights Ombudsman Institutions

Thematic human rights ombudsman institutions are also found at national and subnational governance levels. They focus on one vulnerable population or thematic area. They include children's ombudsman and equality ombudsman institutions.¹⁵ While great importance is placed on the independence of full service public sector ombudsman institutions via their links to the legislative branch, some thematic human rights ombudsman institutions are linked to the executive. Further, some do not have complaints-handling powers and are oriented more to human rights protection.

The Paris Principles, the Global Alliance of National Human Rights Institutions (GANHRI) and National HRO Institutions

The consensus of the international human rights community - comprising states, international organizations and civil society actors - is that only NHRIs in full compliance with the UN Paris Principles should be used by states to protect and promote human rights at the domestic

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน เฉพาะทาง

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเฉพาะทางพบในการบริหารแผ่นดินระดับชาติและท้องถิ่น โดยเน้นที่ประชากรกลุ่มเปราะบางหรือเฉพาะด้าน รวมถึงผู้ตรวจการแผ่นดินด้านเด็ก และสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านความเสมอภาค ในขณะที่มีการให้ความสำคัญกับความเป็นอิสระของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินที่ให้บริการแก่สาธารณชนเต็มรูปแบบโดยผ่านความเชื่อมโยงกับฝ่ายนิติบัญญัติ และสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเฉพาะทางบางแห่งที่มีความเชื่อมโยงกับฝ่ายบริหาร นอกจากนี้ บางแห่งยังไม่มีอำนาจในการจัดการคำร้องเรียนและมุ่งไปในทางคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมากกว่า

หลักการปารีส พันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ความเห็นพ้องของชุมชนด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ-ประกอบด้วยความเห็นจากรัฐต่าง ๆ องค์กรระหว่างประเทศและผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคม-คือเฉพาะสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่สอดคล้องคล้อยกับหลักการปารีสแห่งสหประชาชาติควรได้ใช้โดยรัฐต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในระดับภายในประเทศ

level. Further, as I will explain below, only national human rights commissions/institutes and national HRO institutions can be classified as NHRIs and are capable of achieving full compliance with the Paris Principles.

GANHRI has interpreted the Paris Principles through its General Observations (GOs) and applies both in an accreditation process.¹⁶ GANHRI accredits NHRIs as having A-status (denoting full compliance with the Paris Principles) or B-status (only partial Paris Principles compliance). The C-designation denotes “no status”. GANHRI accreditation serves as a gatekeeper mechanism that permits only A-status NHRIs to participate fully in the UN human rights system and, since UN General Assembly Resolution 70/163 of December 2015, increasingly in other UN procedures and processes.¹⁷ The GANHRI accreditation system also has reputational consequences in addition to the negative connotations linked with exclusion from UN processes and procedures. It engages forms of state and NHRI peer evaluation. This peer pressure

นอกจากนี้ ตามที่จะได้อธิบายด้านล่างนี้ เฉพาะ คณะกรรมการ/สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนระดับประเทศได้รับการจัดให้เป็น สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและมีความสามารถในการดำเนินการอย่างเต็มที่ตามหลักการปารีส

พันธมิตรสากลฯ ได้แปลความหมาย หลักการปารีสโดยผ่านหลักการสังเกตโดยทั่วไป (General Observations-GOs) และนำทั้งสองไปใช้ในกระบวนการให้การรับรอง โดยให้การยอมรับว่ามีสถานะ-เอ¹⁶ (สอดคล้องกับหลักการปารีสทั้งหมด) หรือสถานะ-บี (สอดคล้องเฉพาะบางส่วนของหลักการปารีส) และการให้การรับรองสถานะ-ซี หมายถึง “ไม่มีสถานะ” การให้การยอมรับของพันธมิตรสากลฯ ใช้เป็นกลไกเสมือนการรักษาประตูซึ่งอนุญาตให้กับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีสถานะ-เอเท่านั้นที่สามารถเข้าร่วมในระบบสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ และนับแต่มีข้อมติสมัชชาสหประชาชาติ 70/163 ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นในกระบวนการและขั้นตอนอื่น ๆ ของสหประชาชาติ ระบบการให้การยอมรับของพันธมิตรสากลฯ ยังส่งผลกระทบต่อด้านชื่อเสียงเพิ่มเติมจากชื่อเสียงด้านลบที่เชื่อมโยงกับการตัดออกจากกระบวนการและระบบของสหประชาชาติ¹⁷ รวมทั้งยังให้รูปแบบของรัฐและการประเมินระดับ

sometimes plays out more strongly intra-regionally rather than globally. Associated with this, regional NHRI networks also increase the pressure for full compliance with the Paris Principles.¹⁸ GANHRI and regional networks condition full membership, participation and network benefits on A-status accreditation.¹⁹

Most regional organizations have also adopted full compliance with the Paris Principles as an evaluative standard.²⁰ Thus, GANHRI A-status accreditation, denoting full compliance with the Paris Principles, has multiple benefits while there are increasingly negative perceptions attached to B-status, C-status or unaccredited NHRIs.

As at August 2016, 43 HRO institutions had been accredited by GANHRI, of which 33 have A-status accreditation and 10 have B-status.²¹ Fifteen A-status HROs are found in Europe, thirteen are located in the Americas (mainly in Latin America), three are in Africa and two are located in the Asia Pacific region.²² Of the HRO

ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การกดดันทางระดับบางครั้งก็แสดงบทบาทอย่างรุนแรงในระดับภายในภูมิภาคมากกว่าระดับโลก โดยเกี่ยวข้องกับประเด็นนี้ เครือข่ายสถาบันสิทธิมนุษยชนได้เพิ่มความกดดันในการดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการปารีส¹⁸ พันธมิตรสากลฯ และเครือข่ายภูมิภาคกำหนดเงื่อนไขการเป็นสมาชิกภาพการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากเครือข่ายในการได้รับการรับรองสถานะ-เอ¹⁹

องค์กรระดับภูมิภาคส่วนใหญ่ได้นำหลักการปารีสมาใช้อย่างเต็มที่ในฐานะเป็นมาตรฐานที่ใช้ประเมิน²⁰ ดังนั้น การรับรองสถานะ-เอ ของพันธมิตรสากลฯ แสดงถึงการยอมรับหลักการปารีสอย่างสมบูรณ์นับว่ามีประโยชน์หลายประการในขณะที่มีการรับรู้ในเชิงลบเพิ่มมากขึ้นต่อสถานะ-บี และสถานะ-ซี หรือไม่ได้รับการยอมรับจากสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน จำนวน 43 แห่ง ได้รับการรับรองจากพันธมิตรสากลฯ โดยจำนวน 33 แห่ง ได้รับการรับรองสถานะ-เอ และจำนวน 10 แห่ง ได้รับการรับรองสถานะ-บี²¹ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้รับสถานะ-เอ จำนวนสิบห้าแห่ง ตั้งอยู่ในยุโรป สิบสามแห่ง ตั้งอยู่ในสหรัฐอเมริกา (ส่วนใหญ่อยู่ใน

institutions with B-status, one is in the Americas, three are in Central Asia and six are in Europe.²³ Three classic ombudsman institutions without express human rights mandates have C-designations, denoting no status.²⁴

Some national HRO institutions have not applied for accreditation and/or cannot get accredited. Pursuant to GANHRI GO 6.6, it is almost impossible for more than one NHRI in a state to be accredited, with the result that some national HRO institutions are not eligible for accreditation due to the earlier accreditation of its country's human rights commission or other national institution.²⁵ For this reason, national HRO institutions such as Greece's Ombudsman, France's Defender of Rights, Slovakia's Public Defender and Sweden's Parliamentary Ombudsman currently cannot get GANHRI accreditation.²⁶

ลาตินอเมริกา) สามแห่งตั้งอยู่ในแอฟริกา และสองแห่งตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก²² สำหรับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้รับรองสถานะ-บี หนึ่งแห่งตั้งอยู่ในอเมริกา อีกสามแห่งตั้งอยู่ในเอเชียกลาง และหกแห่งตั้งอยู่ในยุโรป²³ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมสามแห่ง ที่ไม่ได้มีบทบาทหน้าที่ด้านสิทธิมนุษยชนชัดเจนได้รับการกำหนดสถานะ-ซี ซึ่งมีความหมายว่าไม่มีสถานะ²⁴

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบางแห่งไม่ได้สมัครเข้ารับการรับรองสถานะและ/หรือไม่อาจได้รับการรับรองสถานะตามข้อกำหนดพันธบัตรสากลฯ หลักการสังเกตโดยทั่วไป 6.6 ระบุว่าเป็นไปได้ที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมากกว่าหนึ่งแห่งของรัฐจะได้รับการรับรองสถานะอันเป็นผลจากสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบางแห่งไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการยอมรับสถานะเนื่องจากการได้รับการยอมรับสถานะก่อนหน้านี้ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของประเทศหรือสถาบันแห่งชาติอื่น ๆ²⁵ ด้วยเหตุนี้สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อาทิ ผู้ตรวจการแผ่นดินของกรีซ ผู้พิทักษ์สิทธิพลเมืองของฝรั่งเศส ทนายความพิทักษ์สิทธิของสโลวาเกีย และผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาของสวีเดนจึงไม่ได้รับการยอมรับสถานะจากพันธบัตรสากลฯในปัจจุบัน²⁶

The Paris Principles are based on an advisory human rights commission template. The independence of a NHRI is essential.²⁷ A NHRI must also have broad human rights protection and promotion mandates that cover all human rights.²⁸ The Paris Principles are heavily focused on human rights *promotion* responsibilities. A NHRI must: advise government on ratification and implementation of human rights treaties and domestic law reform to ensure harmonization of domestic law with the state's international human rights obligations; engage in human rights research, education, training and public awareness-raising; recommend new laws, measures and ways to end human violations; and interact with the international and regional human rights systems.²⁹ GANHRI has underlined this, and states that human rights promotion includes “those functions which seek to create a society where human rights are more broadly understood and respected. Such functions may include education, training, advising, public outreach and advocacy.”³⁰

หลักการปารีสยึดหลักตามรูปแบบของ คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชน ความเป็นอิสระของสถาบันสิทธิมนุษยชน แห่งชาติเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง²⁷ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังมีอำนาจหน้าที่ในการ คຸ້ມครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอย่างกว้าง ที่ครอบคลุมสิทธิมนุษยชนทั้งหมด²⁸ หลักการ ปารีสมุ่งเน้นที่หน้าที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริม สิทธิมนุษยชนเป็นอย่างมาก สถาบันด้านสิทธิ มนุษยชนจะต้อง: ให้คำแนะนำแก่รัฐบาลในการ ให้สัตยาบันและปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิ มนุษยชนและอนุวัติการกฎหมายภายในประเทศ เพื่อให้มั่นใจถึงการทำให้กฎหมายภายในประเทศ เป็นหนึ่งเดียวกับหน้าที่ของสิทธิมนุษยชนระหว่าง ประเทศของรัฐ มีส่วนร่วมในการทำการศึกษาวิ จัยด้านสิทธิมนุษยชน การศึกษา การฝึกอบรม และเพิ่มความตระหนักรู้ เสนอแนะกฎหมาย มาตรการ และวิธีการใหม่ ๆ เพื่อหยุดการละเมิด สิทธิมนุษยชน และมีปฏิสัมพันธ์กับระบบสิทธิ มนุษยชนของภูมิภาคและระบบสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ²⁹ พันธมิตรสากลฯ ได้เน้นย้ำ ความสำคัญของสิ่งนี้และระบุว่า การส่งเสริมสิทธิ มนุษยชนรวมถึง “อำนาจหน้าที่ที่พยายามจะ สร้างสังคมที่สิทธิมนุษยชนได้รับความเคารพและ ความเข้าใจอย่างกว้าง อำนาจหน้าที่เช่นนั้น อาจรวมถึงการศึกษา การฝึกอบรม การแนะแนวทาง การเข้าถึงประชาชน และการสนับสนุน”³⁰

The human rights *protection* mandate is interpreted widely by the Paris Principles and GANHRI to include responsibilities that seek to prevent and address actual human rights violations, including monitoring, inquiries, own-motion investigations, bringing court actions and use of ADR, but complaints investigation is not required.³¹

Although the Paris Principles do not explicitly refer to private sector jurisdiction, based on Paris Principles language that a NHRI should possess “as broad a mandate as possible”, GANHRI GO 1.2 states that NHRI mandates “should...extend to the acts and omissions of both the public and private sectors.”³²

Exclusion of Classic, Thematic and Subnational Human Rights Ombudsman Institutions

National level HRO institutions can be classified as NHRIs, whether they are accredited or not. From the ombudsman perspective, a disadvantage of the Paris

อำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ได้รับการตีความอย่างกว้าง ๆ ตามหลักการปารีส และพันธบัตรสากลฯ เพื่อหมายรวมถึงหน้าที่รับผิดชอบที่ต้องการหลีกเลี่ยงและแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง ได้แก่ การติดตามสอดส่อง การซักถาม การสอบสวนตามสิ่งที่ตนเห็นเอง ดำเนินการฟ้องร้องคดีต่อศาล และใช้วิธีการระงับข้อพิพาททางเลือก แต่ไม่บังคับให้ต้องทำการสอบสวนคำร้องเรียน³¹

ถึงแม้ว่าหลักการปารีสจะมีได้อ้างถึงเขตอำนาจการพิจารณาของภาคเอกชนอย่างชัดแจ้งตามภาษาที่ใช้ในหลักการปารีสที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมี “อำนาจหน้าที่ให้ครอบคลุมที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้” พันธบัตรสากลฯ หลักการสังเกตโดยทั่วไป 1.2 ระบุว่าอำนาจหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ “ควร...ขยายไปถึงการกระทำและละเว้นการกระทำของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน”³²

การไม่นับรวมสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแบบดั้งเดิม เฉพาะทาง และเป็นสถาบันระดับท้องถิ่น

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในระดับชาติอาจจัดประเภทได้เป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่ว่าจะได้รับการรับรองหรือไม่ก็ตาม จากมุมมองของผู้ตรวจการแผ่นดินข้อเสียเปรียบของหลักการปารีสตามที่พันธบัตร

Principles as interpreted by GANHRI is the exclusion of all other ombudsman institutions from the NHRI definition. Classic-based ombudsman, thematic human rights ombudsman and subnational human rights ombudsman institutions are not considered to be NHRIs. Rather, they are classified by the Paris Principles as “other bodies, whether jurisdictional or otherwise, responsible for the promotion and protection of human rights (in particular ombudsmen, mediators and similar institutions).”³³ GANHRI makes this exclusion clear in GO 1.5.³⁴ Also, the “national” in NHRI is interpreted to mean only a national-level institution and not “domestic” human rights institutions more generally. Consequently, classic ombudsman, subnational human rights ombudsman and thematic human rights ombudsman institutions can never achieve full compliance with the Paris Principles.³⁵ The few that have applied have either received C-status, i.e. no status (in the case of classic-based ombuds institutions) or B-status (mainly thematic human rights institutions).

สากลฯ ตีความไว้นั้นไม่รวมถึงสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินอื่น ๆ ทั้งหมดในนิยามของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมที่มุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเป็นหลัก ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเป็นหลัก และสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนระดับท้องถิ่นจะไม่ถูกนำมาพิจารณาว่าเป็นสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ แต่หลักการปารีสก็จัดประเภทผู้ตรวจการแผ่นดินเหล่านั้นว่าเป็น “องค์กรอื่นไม่ว่าจะมีเขตอำนาจเป็นอย่างอื่น มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (โดยเฉพาะผู้ตรวจการแผ่นดินผู้ใกล้ชิด และสถาบันอื่นที่คล้ายคลึงกัน)”³³ พันธมิตรสากลฯ อธิบายการแยกความหมายออกจากกันนี้ให้ชัดเจนมากขึ้นในหลักการสังเกตโดยทั่วไป 1.5³⁴ นอกจากนั้นคำว่า “ระดับชาติ” ในความหมายของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ยังถูกตีความให้หมายความว่าเพียงสถาบันในระดับชาติเท่านั้น และมีใช้สถาบันสิทธิมนุษยชน “ภายในประเทศ” ด้วยเหตุนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิม ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนระดับท้องถิ่น และสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเฉพาะทาง จะไม่สามารถบรรลุการปฏิบัติตามหลักการปารีสได้อย่างสมบูรณ์ได้เลย³⁵ ลักษณะสองสามประการที่นำมาใช้ได้รับการรับรองในสถานะ-ซี เช่น ไม่มีสถานะ (ในกรณีของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิม) และสถานะ-บี (ส่วนใหญ่คือสถาบันสิทธิมนุษยชนเฉพาะทาง)

National classic-based ombudsman institutions only have a possibility of GANHRI B or A-status accreditation if (1) they are transformed to the degree that they are given explicit human rights promotion and protection mandates, thereby becoming a HRO/NHRI, and (2) another NHRI in the country has not already received GANHRI accreditation.

The Paris Principles, GANHRI and National Human Rights Ombudsman Institutions

There are also challenges for some national HRO institutions in achieving A-status accreditation. As noted earlier, there are still some national HRO institutions with B-status accreditation. A review of GANHRI accreditation and reaccreditation reports indicates the weaknesses of B-status HRO institutions when held up against the Paris Principles as interpreted by GANHRI. The changes to HRO legal frameworks and operating practices necessary to fully comply with the Paris Principles and move from B to A-status accreditation can be gleaned from these

สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมของประเทศมีความเป็นไปได้เพียงประการเดียวที่จะได้รับการจัดสถานะของพันธมิตรสากลฯ เป็นระดับ บี หรือ เอ หาก (1) ได้ทำการปรับเปลี่ยนองค์กรไปสู่ระดับที่ได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจน ซึ่งจะกลายเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน/สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และ (2) สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอีกทีในประเทศยังมิได้รับการจัดอันดับสถานะจากพันธมิตรสากลฯ

หลักการปารีส พันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ

ยังมีสิ่งท้าทายต่อสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในการที่จะได้รับการรับรองการจัดอันดับให้ได้สถานะ-เอ ตามที่ได้ให้ข้อสังเกตไว้ข้างต้น และยังมีสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในบางประเทศที่ได้รับการรับรองการจัดอันดับในสถานะ-บี การพิจารณาบทบาทของการรับรองและรายงานการให้การรับรองอีกครั้งของพันธมิตรสากลฯ นั้น ชี้ให้เห็นข้อที่เป็นจุดอ่อนของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่มีสถานะ-บี เมื่อตีความตามหลักการปารีส การเปลี่ยนแปลงไปสู่กรอบการดำเนินงานทางกฎหมายของผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนและการดำเนินวิธีปฏิบัติ

GANHRI recommendations. While GANHRI is not explicit on which issues, or how many problems, determine their decision on an A versus a B ranking, there are some Paris Principles deficiencies that are commonly cited in the decisions to give national HRO institutions B or A-status.

This paper reviews these deficiencies in the GANHRI (re)accreditation reports involving national HRO institutions from May 2013 to May 2016, based on the 2013 revised GOs.³⁶ Other less commonly cited deficiencies, such as those pertaining to independence, are not included in the discussion. If a national HRO institution has B-status accreditation or can apply for accreditation, working to remedy these frequently cited issues can improve its chances of an A-status (re)accreditation. Those HRO institutions with only OPCAT NPM and/or CRPD NMM designations that are not barred from accreditation due to the prior accreditation of another NHRI, are likely to receive no more than B-status

ที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามหลักการปารีสโดยสมบูรณ์และเปลี่ยนจากการรับรองสถานะ -บี เป็น เอ นั้น อาจมาจากข้อเสนอแนะของพันธมิตรสากลฯ ในขณะที่พันธมิตรสากลฯ ไม่ปรากฏชัดเจนในประเด็นหรือมีปัญหามากเท่าใด กำหนดการตัดสินใจว่าจะจัดสถานะเป็น -เอ หรือ บี ก็ยังมีข้อบกพร่องในหลักการปารีสบางประการที่ได้อ้างอิงการตัดสินใจในการให้สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศเป็นสถานะ-เอ หรือ บี

บทความนี้ทำการทบทวนข้อบกพร่องเหล่านี้ในรายงานการให้การรับรองของพันธมิตรสากลฯ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 จนถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559 โดยยึดหลักการสังเกตโดยทั่วไปที่แก้ไขใน พ.ศ. 2556³⁶ ข้อบกพร่องประการอื่นที่มีการกล่าวถึงค่อนข้างน้อย เช่น สถาบันที่เป็นอิสระ จะไม่นำมากล่าวถึงในบทความนี้ หากสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนได้รับการรับรองการจัดอันดับในสถานะ-บี หรือสามารถนำมาให้การรับรอง การทำงานเพื่อเยียวยาแก้ไขประเด็นปัญหาที่กล่าวถึงบ่อย ๆ นี้จะสามารถปรับปรุงให้ได้มีโอกาสได้สถานะ-เอ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่มีเพียงหน่วยงานตามพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน มาตรการเชิงป้องกันของประเทศ

accreditation unless they have additional human rights promotion and protection mandates.

Broad Human Rights Promotion Mandate Enshrined in Law

As noted above, the Paris Principles call on NHRIs to have multiple human rights promotion responsibilities. GANHRI commonly calls for NHRIs to have a broad human rights promotion mandate enshrined in legislation. HRO institutions that have a limited formal human rights protection mandate but which engage in human rights promotion in practice are not prevented from receiving A-status accreditation if there are only a small number of other minor deficiencies.³⁷ If a HRO institution lacks the formal responsibility to engage in some or all of the human rights promotion activities discussed above, GANHRI always makes recommendations to the HRO to advocate

และ/หรือหน่วยงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการที่เป็นกลไกการติดตามของประเทศ ซึ่งจะไม่ถูกห้ามมิให้ได้รับการรับรองอันเนื่องมาจากการให้การรับรองแก่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอีกแห่งหนึ่งก่อนหน้านี้ ก็เป็นไปได้ที่จะได้รับการรับรองในสถานะไม่เกินระดับ-บี เว้นแต่สถาบันนั้นมีอำนาจเพิ่มขึ้นในเรื่องการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ให้มีการกำหนดอำนาจส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอย่างกว้าง ๆ ไว้เป็นพิเศษในกฎหมาย

ตามที่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ข้างต้น หลักการปารีสได้กำหนดให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนหลายประการ พันธมิตรสากลฯ ร่วมเรียกร้องให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างโดยให้ปรากฏไว้ในกฎหมาย สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่เป็นทางการอยู่จำกัดแต่ในทางปฏิบัติกลับต้องเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนนั้นก็ยังได้รับการรับรองเป็นสถานะ-เอ หากมีข้อบกพร่องในเรื่องอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย³⁷ หากสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนชาติซึ่งหน้าที่รับผิดชอบที่เป็นทางการในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่ได้กล่าวข้างต้น พันธมิตรสากลฯ มักจะทำข้อเสนอแนะไปยัง

for amendments to its governing laws to add a broad range of human rights promotion responsibilities to its mandate.³⁸ For example, the Cyprus Commissioner for Administration and Human Rights (CAHR) received B-status accreditation in 2015 based on Paris Principles deficiencies which included its human rights promotion mandate. While the CAHR was given a limited human rights promotion power in law and engaged in a “wide range” of these activities in practice, GANHRI took the view that the CAHR “should be legislatively mandated with specific functions to both promote and protect human rights” and encouraged the CAHR “to advocate for appropriate amendments to its enabling law to make its promotional mandate explicit.”³⁹

ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อสนับสนุนให้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มหน้าที่ความรับผิดชอบการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอย่างกว้าง ๆ ไว้ในอำนาจหน้าที่หลักของผู้ตรวจการแผ่นดิน³⁸ ตัวอย่างเช่น ข้าหลวงการบริหารและสิทธิมนุษยชนแห่งไซปรัส ได้รับการรับรองสถานะ-บี ใน พ.ศ. 2558 เนื่องจากข้อบกพร่องที่ปรากฏตามหลักการปารีสซึ่งรวมถึงอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของข้าหลวงคณะนี้ ขณะที่กฎหมายให้อำนาจข้าหลวงการบริหารและสิทธิมนุษยชนแห่งไซปรัสในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนไว้อย่างจำกัดและในทางปฏิบัติข้าหลวงฯ มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรม “ที่มีขอบเขตกว้าง” นั้น พันธมิตรสากลฯ เห็นว่าข้าหลวงฯ “ควรได้รับอำนาจหน้าที่โดยให้กำหนดเป็นกฎหมายที่ระบุอำนาจหน้าที่เฉพาะในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน” และส่งเสริมให้ข้าหลวงฯ “สนับสนุนให้มีการแก้ไขที่เหมาะสมในกฎหมายเพื่อให้มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมดังกล่าว”³⁹

Human rights have been interpreted broadly to cover all human rights, including economic, social and cultural rights as well as civil and political rights.⁴⁰ For example, Samoa's A-status HRO does not have an explicit mandate to apply the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR) but it applies economic, social and cultural rights practice, and GANHRI has encouraged it to continue to do so.⁴¹

The Paris Principles as interpreted by GANHRI call for NHRIs to cooperate and engage with and monitor the UN and regional international human rights systems through a variety of activities and in collaboration with, inter alia, other NHRIs, NGOs and civil society actors.⁴² These activities include: the submission of shadow (parallel) reports independently of their state to UN human rights treaty bodies and other similar international bodies and processes; participation in their state's Universal Periodic Review conducted by the UN Human Rights Council; making statements during discussion and

สิทธิมนุษยชนได้รับการตีความอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมสิทธิมนุษยชนทั้งหมด อันได้แก่ สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้ง สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง⁴⁰ ยกตัวอย่าง เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน สถานะ เอ แห่งซามัวไม่มีอำนาจหน้าที่ชัดเจน ในการนำเอากติกาสากลว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมมาใช้ แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งซามัวได้นำวิธีปฏิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมมาใช้ ซึ่งพันธมิตรสากลฯ ส่งเสริมให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งซามัวดำเนินการ เช่นนี้ต่อไป⁴¹

หลักการปารีสตามที่ พันธมิตรสากลฯ ได้ตีความไว้นั้นเรียกร้องให้สถาบันสิทธิมนุษยชน แห่งชาติร่วมมือและเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ทั้งติดตามระบบด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ทั้งของสหประชาชาติและของภูมิภาคผ่านการ ดำเนินกิจการต่าง ๆ และประสานงานร่วมมือกับ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่าง ๆ องค์กร ภาควิชาประชาชน และภาคประชาสังคม⁴² กิจกรรม ต่าง ๆ เหล่านี้ได้แก่ การเสนอรายงานเงา (คู่ขนาน) ซึ่งเป็นรายงานประเทศของตนต่อองค์กรตามสนธิ สัญญาด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ และกระบวนการและองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน การมีส่วนร่วมในการจัดทำ รายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ของประเทศ ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

debate before these bodies; and monitoring and encouraging the domestic implementation of the recommendations made by UN and regional human rights bodies.⁴³ However, full participation in UN processes is conditioned on GANHRI A-status accreditation. Nonetheless, if a HRO has B-status or no accreditation it can still submit written reports to UN human rights and other processes, although it may be classified as a civil society actor rather than a NHRI.⁴⁴

GANHRI has encouraged some national HRO institutions to start or continue a practice of interacting with the international human rights system when the HRO does not have an explicit responsibility to do so, and has also called on HRO institutions to lobby their state to add an explicit legislative provision requiring the ombudsman to interact with the international human rights system.⁴⁵ Several HRO institutions have been asked

แห่งสหประชาชาติ จัดทำคำถ้อยแถลงในช่วงการอภิปรายต่อหน่วยงานต่าง ๆ นั้น พร้อมทั้งติดตามและสนับสนุนให้ประเทศของตนนำข้อเสนอแนะของหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชนประจำภูมิภาคและของสหประชาชาติไปปฏิบัติให้บรรลุผล⁴³ อย่างไรก็ตาม การเข้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่สมบูรณ์ในกระบวนการของสหประชาชาติได้ถูกกำหนดให้เป็นเงื่อนไขในการได้รับการรับรองสถานะ-เอแม้กระนั้นก็ตาม หากผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนมีสถานะ-บี หรือไม่ได้รับการรับรองผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนยังคงเสนอรายงานเป็นหนังสือต่อกระบวนการด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติหรือกระบวนการอื่น ๆ ได้ แม้ว่าจะได้รับการจัดประเภทว่าเป็นภาคประชาสังคมมากกว่าการเป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ตาม⁴⁴

พันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทำการส่งเสริมสถาบันผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศบางสถาบันให้เริ่มหรือดำเนินการต่อเนื่องในวิธีปฏิบัติของการสร้างปฏิสัมพันธ์กับระบบด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนมิได้มีหน้าที่รับผิดชอบชัดเจนในการดำเนินการ ดังเช่นที่กล่าวมานั้น และยังเรียกร้องให้สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนรณรงค์ประเทศตนให้เพิ่มบทบัญญัติกฎหมายที่มีความชัดเจนในการกำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดิน

to develop and maintain relationships with other domestic human rights institutions and NGOs and other civil society actors.⁴⁶

Selection and Appointment Process for the Human Rights Ombudsman

GANHRI is firm in applying the Paris Principles provisions on the selection and appointment process for the NHRI's leadership.⁴⁷ This is applied to national HRO institutions even when the HRO is ultimately elected or appointed by the legislative branch. GANHRI calls for a transparent, clear, broad and participatory selection and appointment process for NHRIs/HRO institutions that is legally binding on the authorities, pluralistic and results in merit-based selection.⁴⁸ In particular, the HRO position must be broadly advertised publically in a way that “maximize(s) the number of potential candidates from a wide range of societal groups and educational qualifications”, there must clear and uniform criteria to assess the comparative merits of applicants, there

มีปฏิสัมพันธ์กับระบบด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ⁴⁵ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนหลายแห่งได้ถูกร้องขอให้พัฒนาและคงความสัมพันธ์กับสถาบันสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและองค์กรภาคประชาชนรวมทั้งภาคประชาสังคมอื่น ๆ⁴⁶

การคัดเลือกและแต่งตั้งกระบวนการสำหรับผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน

พันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์การในการนำบทบัญญัติแห่งหลักการปารีสมาใช้ในการคัดเลือกและแต่งตั้งกระบวนการความเป็นผู้นำของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ⁴⁷ สิ่งนี้จะถูกนำไปใช้กับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศแม้เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนจะถูกเลือกและได้รับแต่งตั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติแล้ว พันธมิตรสากลฯ เรียกร้องให้กระบวนการแต่งตั้งและคัดเลือกสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ/สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนเป็นไปด้วยความโปร่งใสชัดเจน และให้ทุกคนมีส่วนร่วมซึ่งมีผลผูกพันกับหน่วยงานต่าง ๆ หลายฝ่ายในทางกฎหมายและมีผลในการคัดเลือกที่ยึดหลักคุณธรรม⁴⁸ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งของผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนจะต้องโฆษณาเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบด้วยวิธีการที่ “จะได้จำนวนผู้สมัครที่มีศักยภาพจากกลุ่มทางสังคมต่าง ๆ และมี

must be a process to attain “broad consultation and/or participation in the application, screening, selection and appointment process, and candidates must be assessed according to “pre-determined, objective and publicly-available criteria.”⁴⁹

HRO Staff: Pluralism/Diversity and Institutional Independence in Recruitment

The Paris Principles, in applying the commission model, stipulate that the NHRI’s membership must represent the pluralism of the national society in which it operates.⁵⁰ GANHRI has interpreted this requirement in the case of national HRO institutions with single-member leaders to mean “pluralism through staff that are representative of the diverse segments of society”, and stipulates that the HRO should lobby for reform of its governing legislation to require that its staff represent this diversity.⁵¹ GANHRI’s view is that this diversity also promotes accessibility of the NHRI/HRO to all persons. As a result, HRO institutions must hire staff at all

คุณสมบัติทางการศึกษาให้ได้มากที่สุด” จะต้อง มีเกณฑ์รูปแบบเดียวที่มีความชัดเจนเพื่อประเมิน คุณธรรมเปรียบเทียบกันระหว่างผู้สมัคร จะต้อง มีกระบวนการที่จะบรรจุ “การให้คำปรึกษา และ/หรือการมีส่วนร่วมในการสมัคร คัดกรอง คัดเลือก และแต่งตั้ง และผู้สมัครจะต้องได้รับการ ประเมินตามเกณฑ์ที่ได้มีการกำหนดไว้ก่อนแล้ว วัตถุประสงค์และเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบ เกณฑ์นั้นแล้ว”⁴⁹

เจ้าหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน/ความหลากหลายและความเป็นอิสระของสถาบันในการสรรหาบุคคลเข้าทำงาน

ในการนำรูปแบบข้างหลวงฯ มาใช้นั้น หลักการปารีสได้กำหนดว่าสมาชิกภาพของ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องประกอบด้วยกลุ่มสังคมของประเทศที่หลากหลาย ที่สถาบันนั้นดำเนินการอยู่⁵⁰ พันธมิตรสากลฯ ได้ตีความข้อกำหนดนี้ในกรณีของสถาบัน ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศที่มีผู้นำแห่งละคนไปเป็น “เจ้าหน้าที่ขององค์กรที่มาจากภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมที่หลากหลาย” และกำหนดว่าผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนควรณรงค์ให้มีการปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องในประเทศตนเพื่อกำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินมาจากภาคส่วนต่าง ๆ และมีความหลากหลาย⁵¹ พันธมิตรสากลฯ เห็นว่าความหลากหลาย

levels (including any deputy ombuds) that reflect the nation's diversity e.g. on the basis of gender, ethnicity, minority status, indigenous status and disability. Further, in several cases, GANHRI has criticized restrictive eligibility requirements for the HRO leader as being unduly restrictive of diversity.⁵²

NHRIs/HROs must have independence in all aspects of hiring their own staff enshrined in their legislation; the government executive and legislative branches cannot be allowed to interfere in this process.⁵³ However, the NHRI should recruit their staff members through “an open, transparent and merit-based selection process that ensures pluralism and a staff composition that possesses the skills required to fulfill the NHRI's mandate.”⁵⁴ In particular, the number of secondees from the public service should not exceed 25 percent of

ยังเป็นการส่งเสริมความสามารถในการเข้าถึงของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ/ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในการเข้าถึงบุคคลทุกคนด้วยเหตุนี้ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนจะต้องจ้างเจ้าหน้าที่ทุกระดับ (รวมถึงผู้ช่วยผู้ตรวจการแผ่นดิน) ที่สะท้อนถึงความหลากหลายของคนในประเทศ เช่น ความหลากหลายทางเพศ ชชาติพันธุ์ สถานะชนกลุ่มน้อย สถานะชนพื้นเมือง และบุคคลผู้ไร้ความสามารถในกรณีต่าง ๆ นั้น พันธมิตรสากลฯ ได้วิพากษ์คุณสมบัติในการมีสิทธิเข้าร่วมที่มีข้อจำกัดในการเป็นผู้นำผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนว่าเป็นการจำกัดความหลากหลายที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม⁵²

สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ/ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนจะต้องมีความเป็นอิสระทุกด้านในการจ้างเจ้าหน้าที่ของตนเองที่ปรากฏอย่างชัดแจ้งในกฎหมาย มิให้รัฐบาลคือฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติเข้าแทรกแซงกระบวนการดังกล่าว⁵³ อย่างไรก็ตาม สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรสรรหาบุคคลที่จะมาเป็นเจ้าหน้าที่ของตนโดย “กระบวนการคัดเลือกที่มีลักษณะเปิดเผย โปร่งใส และยึดหลักคุณธรรมที่รับประกันถึงความเป็นพหุนิยมและเจ้าหน้าที่มีทักษะที่จำเป็นในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้อย่างสมบูรณ์”⁵⁴ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนของ

the total staff except in exceptional circumstances and senior level staff should not be secondees at all.⁵⁵

Adequate Funding of NHRIs/HRO Institutions and Financial Autonomy

Many NHRIs, including national HRO institutions, are not provided with sufficient resources to fulfil all of their mandates effectively. This has become an acute problem as the mandates of NHRIs/HROs have been expanded in recent years. The Paris Principles, as fleshed out by GANHRI, state that NHRIs shall have adequate funding in order to be independent of government and shall not be subject to financial control.⁵⁶ GANHRI always addresses this effectiveness factor, calling for more resources when NHRIs are underfunded. Further, GANHRI has stated that adequate funding of the NHRI/HRO “should, to a reasonable degree, ensure the gradual and progressive realization of the improvement of the institution’s operations and the fulfilment of its mandate.”⁵⁷ Adequate funding is defined

ผู้ผลิตเปลี่ยนไปทำงานในอีกแห่งจากฝ่ายราชการไม่ควรเกินร้อยละ 25 ของจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในกรณีพิเศษและเจ้าหน้าที่ในระดับอาวุโสไม่ควรเป็นผู้ถูกผลิตเปลี่ยนไปทำงานอีกแห่งเลย⁵⁵

การจัดสรรเงินทุนที่เพียงพอของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ/ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนและการมีอำนาจในด้านการเงิน

สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหลายแห่งรวมถึงสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศต่าง ๆ มีได้รับการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอในการดำเนินการตามหน้าที่ของตนให้เกิดประสิทธิผล สิ่งนี้เริ่มกลายมาเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็วเนื่องจากได้มีการขยายอำนาจหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนของประเทศ/ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนให้รับผิดชอบงานมากขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ หลักการปารีสที่พันธมิตรสากลฯ ขยายความออกไปอีกนั้นระบุให้สถาบันสิทธิมนุษยชนมีงบประมาณที่เพียงพอเพื่อให้เป็นอิสระจากรัฐบาลและไม่อยู่ภายใต้การควบคุมทางการเงิน⁵⁶ พันมิตรสากลฯ มักจะแก้ไขปัจจัยความมีประสิทธิภาพนี้โดยการเรียกร้องขอทรัพยากรเพิ่มหากสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศได้รับการจัดสรรเงินน้อยเกินไป ยิ่งกว่านั้นพันธมิตรสากลฯ ได้กล่าวว่าการจัดสรรเงินที่เพียงพอของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ/

to comprise funding of: premises that are accessible to the public, including persons with disabilities; where possible, creation of a permanent regional presence; staff salaries/benefits that are comparable to those working in similar positions in other independent public sector institutions; an effective communications system that includes internet and telephone; and the provision of sufficient resources for all of the NHRI's responsibilities.⁵⁸ In particular, when a HRO institution has multiple mandates (e.g. traditional ombudsman, anti-corruption agency) and is subsequently designated as an OPCAT NPM, a CRPD NMM and/or an EU anti-discrimination equality body, GANHRI stipulates that the state must increase the institution's resources to the degree that enables it to fulfil both the existing and new mandate(s) effectively.⁵⁹

ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน “ควรทำให้เกิดความมั่นใจถึงการตระหนักถึงการปรับปรุงการดำเนินการของสถาบันและการทำหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ให้มีความก้าวหน้า ในระดับที่เหมาะสม”⁵⁷ การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอหมายถึงการจัดสรรเงินสำหรับสถานที่ที่ประชาชนและผู้พิการสามารถเข้าถึงได้ หรือในกรณีที่สามารถกระทำได้ หมายถึงการสร้างสำนักงานประจำภูมิภาคแบบถาวร นอกจากนี้งบประมาณที่เพียงพอยังหมายถึงเงินเดือน/สิทธิประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ไม่น้อยไปกว่าเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในตำแหน่งคล้ายกันในสถาบันอื่นของรัฐที่มีความเป็นอิสระเช่นเดียวกัน หมายถึงการจัดให้มีระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอันได้แก่ อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ และการจัดให้มีทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทั้งหมด⁵⁸ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนมีอำนาจหน้าที่หลายอย่าง (เช่น มีทั้งอำนาจหน้าที่แบบดั้งเดิม คือ การตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ และการเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ต่อต้านการทุจริต) และต่อมาได้รับมอบหมายงานให้ทำหน้าที่อย่างเช่น หน่วยงานตามพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน มาตรการเชิงป้องกันของประเทศ หน่วยงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการที่เป็นกลไกการติดตามของประเทศ และ/หรือหน่วยงานที่สร้างความ

เท่าเทียมในการต่อต้านการเลือกปฏิบัติของ สหภาพยุโรป พันธมิตรสากลฯ กำหนดว่ารัฐจะต้องเพิ่มทรัพยากรของสถาบันให้ถึงระดับที่จะ ทำให้สถาบันสามารถทำงานได้ทั้งงานที่มีอยู่เดิม และงานตามอำนาจหน้าที่ใหม่เกิดประสิทธิผล⁵⁹

The Paris Principles also require that a NHRI not be subject to financial control which may affect its independence.⁶⁰ The executive and legislative branches must not interfere in the financial decisions of the NHRI. GANHRI states that financial independence of the NHRI must be preserved through requiring the state budget to contain a separate budget line preserved for the NHRI alone, with the funding regularly released to the NHRI, and the NHRI independently deciding on the allocation of its finances according to its own priorities.⁶¹ Also, the financial accountability rules for NHRIs must be defined clearly and should not be more stringent than the equivalent rules applied to other independent public sector bodies.⁶²

หลักการปารีสยังกำหนดมิให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอยู่ภายใต้การควบคุมทางการเงินที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระของสถาบัน⁶⁰ ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องไม่ทำการแทรกแซงการตัดสินใจทางการเงินของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พันธมิตรสากลฯ ระบุว่าความเป็นอิสระทางการเงินของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศจะต้องรักษาไว้ โดยการกำหนดให้งบประมาณของรัฐมีงบประมาณที่แยกต่างหากไว้สำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยเฉพาะ โดยการจัดสรรงบประมาณให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจตัดสินใจในการจัดสรรเงินของตนด้วยความเป็นอิสระตามลำดับความสำคัญในหน้าที่ของหน่วยงานของตนเอง⁶¹ นอกจากนี้ กฎข้อบังคับความรับผิดชอบทางการเงินสำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่าง ๆ จะต้องมีกรให้คำนิยามไว้อย่างชัดเจนและไม่ควรเข้มงวดมากไปกว่ากฎข้อบังคับอื่น ๆ ในเรื่องคล้ายกันที่ใช้กับหน่วยงานของรัฐที่มีความเป็นอิสระอื่น ๆ⁶²

Influence of GANHRI Accreditation Process

GANHRI and its accreditation process are having an effect on the mandates of national ombuds institutions, their transformation into HRO institutions and their accreditation status. Examples from recent years provide supporting evidence.

Finland administratively attached a human rights promotion body (Human Rights Centre and Delegation) to its HRO, the Parliamentary Ombudsman, in 2012 to create its NHRI.⁶³ Finland's new NHRI received A-status accreditation in 2014.⁶⁴ In 2012, in order to strengthen its 2008 A-status accreditation, Croatia's Ombudsman received expanded human rights promotion responsibilities in its legislation.⁶⁵ Also in 2012, Haiti's Office for the Protection of Citizens (OPC) lobbied successfully for its legal transformation into a HRO with human rights protection and promotion powers, and it was rewarded with A-status accreditation in 2013.⁶⁶ The 2013 legislation

อิทธิพลของกระบวนการการรับรองของพันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกระบวนการในการให้การรับรองมีผลต่ออำนาจหน้าที่ของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินของประเทศ การแปรรูปองค์กรไปสู่สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนและสถานการณ์ได้รับการรับรองขององค์กรดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ดังนี้

ใน พ.ศ. 2555 ฟินแลนด์มีหน่วยงานด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน (ศูนย์สิทธิมนุษยชนและคณะที่รับมอบหมาย) อยู่ในสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนและผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อก่อตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนของประเทศของตนเอง⁶³ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งใหม่ของฟินแลนด์ได้รับการรับรองสถานะ-เอ ใน พ.ศ. 2557⁶⁴ ใน พ.ศ. 2555 เพื่อที่จะเสริมสร้างการรับรองสถานะ เอ ที่ได้รับเมื่อ พ.ศ. 2551 ให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งโครเอเชียได้มีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นในเรื่องการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนโดยกำหนดไว้ชัดเจนในกฎหมาย⁶⁵ นอกจากนี้ ใน พ.ศ. 2555 สำนักงานคุ้มครองพลเมืองแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการรณรงค์การปรับเปลี่ยนสถานะในทางกฎหมายของสำนักงานไปเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินด้าน

changing the powers and structure of Hungary's Commissioner for Fundamental Rights, including successfully addressing GANHRI's concerns about its promotional mandate, resulted in it receiving A-status accreditation in 2014.⁶⁷ Samoa's classic Ombudsman was transformed into a HRO institution with explicit human rights protection and promotion powers in 2013, and it received GANHRI A-status accreditation in 2016.⁶⁸ Austria's Ombudsman Board was reaccredited with B-status in 2011.⁶⁹ In 2012 the institution was given a formal human rights protection and limited promotion mandate in the Austrian Constitution and legislation.⁷⁰

สิทธิมนุษยชนที่มีอำนาจในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนได้ผลสำเร็จ จึงได้รับรางวัลเป็นการรับรองในสถานะ-เอ ใน พ.ศ. 2556⁶⁶ กฎหมายที่เปลี่ยนแปลงอำนาจและโครงสร้างของข้าหลวงสิทธิขั้นพื้นฐานของฮังการีใน พ.ศ. 2556 รวมถึงการดำเนินการแก้ไขข้อกังวลของพันธมิตรสากลฯ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมซึ่งประสบผลสำเร็จด้วยดี ส่งผลให้ได้รับการรับรองสถานะ เอ ใน พ.ศ. 2557⁶⁷ รูปแบบผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมของประเทศซามัวได้เปลี่ยนเป็นสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่แสดงให้เห็นว่ามีอำนาจชัดเจนในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนใน พ.ศ. 2556 และต่อมาจึงได้รับการรับรองสถานะ-เอ จากพันธมิตรสากลฯ ใน พ.ศ.2559⁶⁸ คณะกรรมการผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งออสเตรียได้รับการจัดสถานะระดับ-บี ใน พ.ศ. 2554⁶⁹ ใน พ.ศ. 2555 สถาบันได้รับอำนาจในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นทางการโดยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายของออสเตรีย⁷⁰

Gauging Overall NHRI Effectiveness: A Limitation of the GANHRI Accreditation Process?

The Paris Principles focus on the legal architecture of a NHRI and other related areas, including resources and the behavior of the executive and legislative branches of government towards the NHRI. However, there are critics of the GANHRI accreditation process who argue that it is not reflective of the actual level of effectiveness of a particular NHRI since it does not delve in depth into other effectiveness factors such as the level of democracy in the country and the character and behavior of the NHRI leadership.⁷¹

However, in recent years GANHRI's approach has changed to some extent. For example, in 2014, GANHRI recommended the suspension of the accreditation status of Paraguay's Defensoría del Pueblo due to its concerns about the HRO's effectiveness in a number of areas.⁷² In May 2016, GANHRI recommended that Venezuela's Defensor del Pueblo accreditation be downgraded from A to B based on the

การวัดความมีประสิทธิภาพทั้งหมดของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ: ข้อจำกัดในกระบวนการให้การรับรองสถานะของพันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ?

หลักการปารีสมุ่งเน้นที่โครงสร้างทางกฎหมายของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและขอบเขตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทรัพยากรและพฤติกรรมของฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติที่มีต่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม ยังมีนักวิพากษ์ถึงกระบวนการในการให้การรับรองสถานะของพันธมิตรสากลว่าไม่สะท้อนระดับความมีประสิทธิภาพที่แท้จริงของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบางแห่งเนื่องจากพันธมิตรสากลฯ มิได้ลงลึกไปดูละเอียดอื่น ๆ ที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิผล เช่น ระดับของประชาธิปไตยในประเทศ และคุณลักษณะ และพฤติกรรมความเป็นผู้นำของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ⁷¹

อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่กี่ปีมานี้พันธมิตรสากลฯ ได้เปลี่ยนวิธีการไปสู่ขอบเขตบางประการ เช่น ใน พ.ศ. 2557 พันธมิตรสากลฯ เสนอให้ระงับการให้การรับรองสถานะแก่สำนักงานปกป้องคุ้มครองประชาชนแห่งปารากวัยเป็นการชั่วคราวเนื่องจากมีข้อกังวลในส่วนที่เกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพของผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในขอบเขตต่าง ๆ หลายเรื่อง⁷² ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559 พันธมิตรสากลฯ เสนอแนะว่าให้ลดสถานะการรับรอง

overtly politically biased statements made by the Defensora and the institution's failure to act in response to serious domestic human rights issues.⁷³ This recommendation is being appealed by Venezuela and its HRO. In contrast, in the 2014 to 2015 period, GANHRI praised both Albania's People's Advocate and Serbia's Protector of Citizens for their effectiveness "despite the challenging political environment" in which they operate.⁷⁴ Also, Ukraine's Parliament Commissioner for Human Rights was commended for its work during the period of upheaval in Ukraine starting with the Euromaidan protests in late 2013.⁷⁵

ของสำนักงานปกป้องคุ้มครองประชาชนแห่งเวเนซุเอลาลงจาก เอ เป็น บี เนื่องจากผู้ปกป้องได้กล่าวข้อความในลักษณะที่มีอคติทางการเมืองมากเกินไปและสถาบันไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อประเด็นสิทธิมนุษยชนภายในประเทศที่มีความรุนแรงได้⁷³ ประเทศเวเนซุเอลาและผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของเวเนซุเอลากำลังอยู่ระหว่างการอุทธรณ์ข้อเสนอนี้ ตรงกันข้าม ใน พ.ศ. 2557-2558 พันธมิตรสากลฯ ได้ยกย่องชมเชยองค์กรสนับสนุนประชาชนแห่งอัลบาเนียและองค์กรคุ้มครองประชาชนแห่งเซอร์เบียถึงความมีประสิทธิภาพของสององค์กรนี้ "แม้จะต้องประสบกับสิ่งแวดล้อมทางการเมือง" ก็ตาม⁷⁴ นอกจากนี้ ข้าหลวงรัฐสภาด้านสิทธิมนุษยชนของยูเครนได้รับคำชมเชยสำหรับการปฏิบัติงานในระหว่างการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในยูเครนที่เริ่มจากการเดินประท้วงของยูโรไมดานในช่วงปลาย พ.ศ. 2556⁷⁵

These recent developments indicate that GANHRI also scrutinizes the behavior of HRO leadership and the institution, especially when democratic protections in the country are under threat. GANHRI will examine whether a HRO institution and its leadership are politicized and unhelpful to those in need, or whether they try to protect and promote the human rights of all persons, especially those most affected by state conduct, and stand up to the other branches of government who try to hinder the HRO institution's activities. HRO institution conduct that is politicized or partial and failure to act to combat clear human rights violations will be criticized and will negatively impact the accreditation status of the NHRI/HRO institution. ■

การพัฒนาในปัจจุบันเช่นนี้ชี้ให้เห็นว่า พันธมิตรสากลฯ ยังได้ทำการตรวจสอบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนและสถาบันอย่างละเอียด โดยเฉพาะเมื่อการคุ้มครองทางประชาธิปไตยในประเทศอยู่ภายใต้การคุกคาม พันธมิตรสากลฯ จะทำการตรวจสอบว่าสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนและความเป็นผู้นำของสถาบันมีลักษณะเป็นการเมืองและไม่เป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือใด ๆ เมื่อจำเป็นหรือไม่ หรือทำการตรวจสอบว่าสถาบันนั้นพยายามที่จะคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในบุคคลทุกคนหรือไม่ โดยเฉพาะบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของรัฐมากที่สุด และยื่นหยัดต่อฝ่ายอำนาจของรัฐที่พยายามจะสร้างอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนหรือไม่ การดำเนินการของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนที่เป็นไปในทางการเมืองหรือไม่เป็นกลางและไม่สามารถระทำการต่อสู้กับการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้อย่างชัดเจน จะถูกวิพากษ์และมีผลกระทบในทางลบต่อสถานะการรับรองของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ/ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน ■

¹ Linda C Reif, “The Shifting Boundaries of NHRI Definition in the International System” [“NHRI Definition”] in Ryan Goodman and Thomas Pegrum, eds, *Human Rights, State Compliance, and Social Change: Assessing National Human Rights Institutions* (Cambridge: Cambridge University Press, 2012) 52 at 53 [Assessing NHRIs].

² Linda C Reif, “Transplantation and Adaptation: The Evolution of the Human Rights Ombudsman” (2011) 31 *Boston College Third World Law Journal* 269 [“Human Rights Ombudsman”]. HROs in Western Europe are found in Portugal, Spain, Andorra, France, Luxembourg, Austria, Greece, Cyprus, Finland, Norway, Sweden and Denmark.

³ EU member states with HRO institutions: Austria, Bulgaria, Croatia, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Greece, Hungary, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Poland, Portugal, Romania, Slovakia, Slovenia, Spain and Sweden. Classic-based ombudsman institutions are found in Belgium, Ireland, Malta and the UK. The Netherlands Ombudsman has a children’s ombudsman attached to it. Germany and Italy do not have national ombuds institutions.

⁴ Linda C. Reif, *The Ombudsman, Good Governance and the International Human Rights System* (Martinus Nijhoff, 2004) 11 (comprising about one-half of all national ombudsman institutions plus e.g. subsequent transformation of classic ombudsman institutions into HROs). There are also subnational HRO institutions e.g. in Argentina, Spain and the State of Victoria, Australia.

⁵ GANHRI: <<http://nhri.ohchr.org>>. The Office of the UN High Commissioner for Human Rights (OHCHR) provides support.

⁶ Principles Relating to the Status of National Institutions (Paris Principles), adopted by UN GA Res 48/134, UN Doc A/RES/48/134 (1993). See e.g. Katerina Linos and Tom Pegrum, “The Language of Compromise in International Agreements” (2016) 70 *Int’l Organization* 587; Gauthier de Beco and Rachel Murray, *A Commentary on the Paris Principles on National Human Rights Institutions* (Cambridge: Cambridge University Press, 2015).

⁷ See e.g. Linda C. Reif, “The UN Guiding Principles on Business and Human Rights and Networked Governance: Improving the Role of National Human Rights Ombudsman Institutions as NHRI Remedies” [“The UN Guiding Principles and HRO Institutions”] (in submission).

¹ ลินดา ซี. รีฟ, “ขอบเขตที่เปลี่ยนแปลงของคำจำกัดความของสถาบันเอ็นเอชอาร์ไอในระบบระหว่างประเทศ” [“คำจำกัดความสถาบันเอ็นเอชอาร์ไอ”] อ้างถึงในไรอัน กูดแมนและโทมัส เพแกรม และอื่น ๆ *สิทธิมนุษยชน ความสอดคล้องกับรัฐ และการเปลี่ยนแปลงของสังคม : การประเมินสถาบันว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ* [เคมบริดจ์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์, 2012] 52-53[การประเมินสถาบันเอ็นเอชอาร์ไอ].

² ลินดา ซี. รีฟ, “การโยกย้ายและการปรับตัว: วิวัฒนาการของผู้ตรวจการแผ่นดินว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” [2011] 31 *วารสารกฎหมายโลกที่สาม* *วิทยาลัยบอสตัน* 269 [“ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน”] สถาบันเอชอาร์ไอในยุโรปตะวันตกมีในประเทศโปรตุเกส สเปน แอนดอร์รา ฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก.

³ ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปที่มีสถาบันเอชอาร์ไอ ได้แก่ ออสเตรีย บัลแกเรีย โครเอเชีย ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส กรีซ ฮังการี ลัตเวียลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์กโปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนียสโลวาเกีย สเปน และสวีเดน สำหรับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิม พบในประเทศเบลเยียม ไอร์แลนด์ มอลตา และสหราชอาณาจักร ส่วนผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเนเธอร์แลนด์มีผู้ตรวจการแผ่นดินด้านเด็กเยอรมนีและอิตาลีไม่มีสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ.

⁴ ลินดา ซี.รีฟ, *ผู้ตรวจการแผ่นดิน ธรรมนูญและระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ* [มาร์ตินัส นิจฮอฟ, 2004]11 [ประกอบด้วยครึ่งหนึ่งของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ รวมกัน เช่นการเปลี่ยนแปลงในภายหลังของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมไปเป็นสถาบันเอชอาร์ไอ] นอกจากนี้ ยังมีสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินระดับย่อยในประเทศ อาทิ ในอาร์เจนตินา สเปน และรัฐวิกตอเรีย ออสเตรเลีย.

⁵ พันธมิตรสากลว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชน: <<http://nhri.ohchr.org>> สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (The office of the UN High Commissioner for Human Rights-OHCHR) ให้การสนับสนุน.

⁶ หลักการที่เกี่ยวข้องกับสถานะของสถาบันแห่งชาติ [หลักการปารีส] ได้รับความเห็นชอบจากข้อมติยูเอ็น จีเอ 48/134, ยูเอ็น ดีไอซี เออาร์อีเอส/48/134 (1993) ดูที่ แคเออร์ริน่า ลินอส และทอม เพแกรม, “ภาษาของการประนีประนอมในข้อตกลงระหว่างประเทศ” (2016) 70 *องค์การระหว่างประเทศ* 587; โกเธียร์เดอเบโก และราเชลเมอร์เรย์, *วิพากษ์หลักการปารีสว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชน* [เคมบริดจ์: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์, 2015].

⁷ ดู ลินดา ซี.รีฟ, “หลักการชี้แนะเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับการธุรกิจของสหประชาชาติและการบริหารงานแบบเครือข่าย: การพัฒนาบทบาทของสถาบันผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะที่แก้ไขปัญหาลาสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, [หลักการชี้แนะของสหประชาชาติและสถาบันผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชน] [อยู่ระหว่างการส่งพิมพ์เผยแพร่].

⁸ Thematic ombuds institutions without explicit human rights mandates include defence force, police and prisons ombuds institutions.

⁹ Reif, *The Ombudsman, Good Governance and the International Human Rights System*, supra note 4.

¹⁰ For the EU see equality bodies required by EU anti-discrimination directives and designation of some HRO institutions as the equality body for their state see Bruno de Witte, “New Institutions for Improving Equality in Europe: Legal Transfer, National Bricolage and European Governance” (2012) 60 *American J of Comparative Law* 49; Equinet: <<http://www.equineteurope.org>>. See also Commentary to UN Guiding Principles on Business and Human Rights (GPs) calling for use of NHRIs fully compliant with the Paris Principles to implement the GPs, Reif, “The UN Guiding Principles and HRO Institutions”, supra note 7.

¹¹ HRO institutions designated as OPCAT NPMs alone or as one of multiple entities, are those in Costa Rica, Ecuador, Nicaragua, Peru, Uruguay, New Zealand, Albania, Armenia, Austria, Azerbaijan, Bulgaria, Croatia, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, Georgia, Greece, Hungary, Kazakhstan, Lithuania, Luxembourg, Macedonia, Moldova, Montenegro, Norway, Poland, Portugal, Romania, Serbia, Slovenia, Spain, Sweden and Ukraine, Association for the Prevention of Torture, OPCAT Database, <www.apt.ch> (August 10, 2016); Optional Protocol to the Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT), 2375 UNTS 237 (in force June 22, 2006), art 18.

¹² Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD), UN GA Res 61/106, UNGAOR, 61st Sess, UN Doc A/RES/61/106 (in force 2008), e.g. arts 4(b),(e), 5, 8, 16.

¹³ Supra note 11. The New Zealand Ombudsman has been designated as one of three bodies comprising New Zealand’s NPM and is also part of the country’s CRPD NMM. See New Zealand Ombudsman: <<http://www.ombudsman.parliament.nz/what-we-do>>; Linda C. Reif, “Ombudsman Institutions and Article 33(2) of the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities” (2014) 65 *University of New Brunswick Law J* 213 at 230.

⁸ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินแบบรายประเด็นไม่มีบทบาทหน้าที่ด้านสิทธิมนุษยชนที่ชัดเจนประกอบด้วยสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านการใช้กำลังปกป้อง ตำรวจและคุก

⁹ ลินดา ซี.รีฟ, ผู้ตรวจการแผ่นดิน ธรรมนูญและระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 4.

¹⁰ สำหรับสหภาพยุโรปโปรดดูองค์การด้านความเสมอภาคที่กำหนดโดยคำสั่งว่าด้วยการต่อต้านการเลือกปฏิบัติและการแต่งตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนบางแห่งในฐานะองค์กรเพื่อความเสมอภาคทางเพศในประเทศ โปรตุเกส บรูโนเดอวิตต์, “สถาบันแบบใหม่เพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศในยุโรป: การถ่ายโอนทางกฎหมาย การแก้ไขปรับปรุงในประเทศและการบริหารปกครองยุโรป” (2012) 60 *วารสารอเมริกันด้านกฎหมายเปรียบเทียบ* 49 อีควินิต:<<http://www.equineteurope.org>>โปรดดูคำอธิบายหลักการขึ้นขององค์การสหประชาชาติเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับภาคธุรกิจ (จีพีเอส) เรียกร้องให้มีการใช้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้สอดคล้องกับหลักการปารีสเพื่อนำหลักการขึ้นนะจีพีเอสมาปฏิบัติ, รีฟ, “หลักการขึ้นนะขององค์การสหประชาชาติเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับภาคธุรกิจ” อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 7.

¹¹ สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติถูกกำหนดให้เป็นกลไกป้องกันระดับชาติภายใต้อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีเพียงอย่างเดียวหรือเป็นหนึ่งในหลายองค์กร พบในประเทศคอซอวอ กัวเตมา ดอร์ นิคารากัว เปรู อุรุกวัย นิวซีแลนด์ อัลเบเนียอาร์เมเนีย ออสเตรเลีย อาเซอร์ไบจาน บัลแกเรีย โครเอเชีย ไชปรัส สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ จอร์เจีย กรีซ ฮังการี คาซัคสถาน ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก มาเซโดเนียมอลโดวา มอนเตนีโกรนอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย เซอร์เบียสโลวีเนีย สเปน สวีเดน และยูเครน สมาคมการป้องกันการทรมาน ฐานข้อมูลอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ, <www.apt.ch>(สิงหาคม 10, 2016) ; พิธีสารเลือกรับว่าด้วยอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (โอพีซีเอที), 2375 (มีผลบังคับใช้ มิถุนายน 22, 2016) มาตรา 18.

¹² อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (ซีอาร์พีดี) ข้อมติยูเอ็น จีเอ 61/106, ยูเอ็นจีเอไออาร์, วาระการประชุมครั้งที่ 61, เอกสารยูเอ็น เอ/อาร์อีเอส/61/106 (มีผลบังคับใช้ 2008) มาตรา 4(บี),(อี), 5,8,16.

¹³ อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 11 ผู้ตรวจการแผ่นดินนิวซีแลนด์ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในสามองค์กรที่ประกอบขึ้นเป็นกลไกป้องกันระดับชาตินิวซีแลนด์ และยังเป็นส่วนหนึ่งของกลไกติดตามตรวจสอบระดับชาติของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ โปรดดูผู้ตรวจการแผ่นดินนิวซีแลนด์: <<http://www.ombudsman.parliament.nz/what-we-do>>; ดู ลินดา ซี.รีฟ, “สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินและมาตรา 33(2) ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการ” (2014) 65 *วารสารกฎหมายมหาวิทยาลัยนิวบรันสวิก* ที่ 213-230.

¹⁴ Reif, “Human Rights Ombudsman”, supra note 2 at 302-307.

¹⁵ See e.g. Linda C. Reif, “Independent Children’s Rights Institutions” in Martin Ruck, Michele Peterson-Badali and Michael Freeman, eds., *Handbook of Children’s Rights: Global and Multidisciplinary Perspectives* (in press, Taylor & Francis, 2017) 398; Linda C. Reif, “The Future of Thematic Children’s Rights Institutions in a National Human Rights Institution World: The Paris Principles and the UN Committee on the Rights of the Child” (2015) 37 *Houston J of Int’l Law* 433 [“The Future of Thematic Children’s Rights Institutions in a National Human Rights Institution World”]; de Witte, supra note 10.

¹⁶ Revised in 2013, see GANHRI: <<http://nhri.ohchr.org/EN/AboutUs/ICCAccreditation/Pages/default.aspx>>; Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (Geneva: November 18-22, 2013), Annex III [GANHRI GOs]. General Observations and accreditation recommendations are issued by the GANHRI Sub-committee on Accreditation (SCA), but all reference in this paper are to GANHRI. See generally de Beco and Murray, supra note 6.

¹⁷ UN GA Res 70/163 (December 17, 2015), UN Doc A/RES/70/163 (February 10, 2016) para 16 (encourages all relevant UN mechanisms and processes to enhance participation of NHRIs compliant with the Paris Principles); UN Human Rights Council, “NGOs and NHRIs”: <<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/UPR/Pages/NgosNhris.aspx>>; Chris Sidoti, “National Human Rights Institutions and the International Human Rights System”, in *Assessing NHRIs*, supra note 1 at 93.

¹⁸ Network of African NHRIs (NANHRI), Network of NHRIs of the Americas, Asia-Pacific Forum (APF) and European Network of NHRIs (ENNHRI).

¹⁹ For more detail see Reif, “The UN Guiding Principles and HRO Institutions,” supra note 7.

²⁰ Reif, “NHRI Definition”, supra note 1 at 58-61. More recently, Europe has increasingly adopted this approach, e.g. work of EU Fundamental Rights Agency (FRA) and the Council of Europe (COE) Parliamentary Assembly Res 1959, “Strengthening the institution of ombudsman in Europe” (2013) art 4.5 (Assembly calls on COE member states with ombudsman institutions to consider seeking their accreditation at the ICC [now GANHRI] in light of the Paris Principles).

¹⁴ ลินดา ซี.รีฟ, “ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน”, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 2 ที่ 302-307.

¹⁵ ลินดา ซี. รีฟ, “สถาบันสิทธิความเป็นอิสระภาพของเด็ก” ใน มาร์ติน รัค, มิเชล ปีเตอร์สัน-บาดาลี และมิเชล ฟรีแมน, บรรณาธิการ, *คู่มือว่าด้วยสิทธิเด็ก : มุมมองจากสหวิทยาการและระดับโลก* (อยู่ระหว่างการพิมพ์เผยแพร่, เทย์เลอร์&ฟรานซิส, 2017) 398 ;ลินดา ซี. รีฟ “อนาคตของสถาบันด้านประเด็นสิทธิเด็ก ในสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติระดับโลก: หลักการปารีสและคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก” (2015) 37 *วารสารว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศ* 433 [อนาคตของสถาบันด้านประเด็นสิทธิเด็ก ในสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติระดับโลก]; เดอ วิท, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 6.

¹⁶ ปรับปรุงปี 2013, ดูพันธมิตรสากลฯ; <<http://nhri.ohchr.org/EN/AboutUs/ICCAccreditation/Pages/default.aspx>>; รายงานและข้อเสนอแนะจากการประชุมอนุกรรมการประเมินสถานะของสถาบันสิทธิฯ (เจนีวา: พฤศจิกายน 18-22, 2013), ภาคผนวก III (พันธมิตรสากลฯ จีโอเอส) ข้อสังเกตทั่วไปและข้อเสนอแนะการรับรองสถานะออกโดยคณะอนุกรรมการประเมินสถานะของพันธมิตรสากลฯ (เอสซีเอ) แต่การอ้างอิงทั้งหมดในเอกสารฉบับนี้เป็นพันธมิตรสากลฯ ดูเบโกและเมอร์เรย์, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 6.

¹⁷ ซ้อมติยูเอ็น จีเอ 70/163 (ธันวาคม 17, 2015), ยูเอ็น ดีโอซี เอ/อาร์อีเอส/70/163 (กุมภาพันธ์ 10, 2016) วรรคที่ 16 (กระตุ้นกลไกและกระบวนการของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถาบันสิทธิมนุษยชนฯ สอดคล้องกับหลักการปารีส); คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนฯ, “เอ็นจีโอและสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” : <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/UPR/Pages/NgosNhris.aspx>; คริส ซิดอติ, “สถาบันสิทธิมนุษยชนและระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ”, ใน การประเมินสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 1 ที่ 93.

¹⁸ เครือข่ายสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในแอฟริกา (เอ็นเอเอ็นเอชอาร์ไอ), เครือข่ายสถาบันสิทธิมนุษยชนในอเมริกา, การประชุมเอเชีย-แปซิฟิก (เอพีเอฟ) และเครือข่ายสถาบันสิทธิมนุษยชนในยุโรป (อีเอ็นเอ็นเอชอาร์ไอ).

¹⁹ โปรตดูรายละเอียดยเพิ่มเติมที่ รีฟ, “หลักการชี้แนะของสหประชาชาติและสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน,” อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 7.

²⁰ ลินดา ซี.รีฟ, “คำจำกัดความสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ”, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 1 ที่ 58-61. เมื่อเร็ว ๆ นี้ ยุโรปได้รับแนวทางนี้มาใช้มากยิ่งขึ้น เช่น งานขององค์กรสิทธิขั้นพื้นฐานของยุโรป (เอฟอาร์เอ) และคณะมนตรีแห่งยุโรป (ซีโออี) ซ้อมติการประชุมรัฐสภา 1959, “การเสริมสร้างสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินในยุโรป” (2013) มาตรา 4.5 (รัฐสภาเรียกร้องให้รัฐสมาชิกคณะมนตรีแห่งยุโรปร่วมกับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินในการพิจารณาแสวงหาการรับรองในไอซีซี (ปัจจุบัน พันธมิตรสากลฯ) ตามหลักการปารีส).

²¹ GANHRI, Chart of the Status of National Institutions Accredited by the Global Alliance of National Human Rights Institutions (August 5, 2016) [GANHRI Accreditation Chart]. In addition, Paraguay's HRO resigned in 2014 and is suspended.

²² Ibid. Europe: Albania People's Advocate, Armenia Human Rights Defender, Azerbaijan Human Rights Commissioner, Bosnia and Herzegovina Institute of Human Rights Ombudsmen, Croatia Ombudsman, Finland NHRI (Parliamentary Ombudsman and Human Rights Centre), Georgia Public Defender's Office, Hungary Commissioner for Fundamental Rights, Latvia Ombudsman, Poland Human Rights Defender, Portugal Provedor de Justiça, Russian Federation Commissioner for Human Rights, Serbia Protector of Citizens, Spain Defensoría del Pueblo, Ukraine Parliament Commissioner for Human Rights; Americas: Argentina Defensoría del Pueblo, Bolivia Defensoría del Pueblo, Colombia Defensoría del Pueblo, Costa Rica Defensoría de los Habitantes, Ecuador Defensoría del Pueblo, El Salvador Procuraduría para la Defensa de los Derechos Humanos, Guatemala Procuraduría de los Derechos Humanos, Haiti Office for the Protection of Citizens, Nicaragua Procuraduría para la Defensa de los Derechos Humanos, Panama Defensoría del Pueblo, Peru Defensoría del Pueblo, Uruguay National Human Rights Institution and Defensor del Pueblo, Venezuela Defensoría del Pueblo; Africa: Ghana Commission on Human Rights and Administrative Justice, Namibia Office of the Ombudsman, Tanzania Commission for Human Rights and Good Governance; Asia-Pacific: Samoa Office of the Ombudsman and Timor-Leste Provedoria for Human Rights and Justice.

²³ Ibid. Americas: Honduras National Commissioner for Human Rights; Central Asia: Kazakhstan Commissioner for Human Rights, Kyrgyzstan Ombudsman, Tajikistan Human Rights Ombudsman; Europe: Austria Ombudsman Board,

²⁴ Ibid. Ombudsman institutions in Antigua and Barbuda, Barbados and Puerto Rico. Bulgaria Ombudsman, Cyprus Commissioner for Administration and Human Rights, Macedonia Ombudsman, Montenegro Protector of Human Rights and Freedoms, Slovenia Human Rights Ombudsman.

²¹ พันธมิตรสากลฯ, แผนผังสถานการณ์รับรองสถาบันแห่งชาติ โดยพันธมิตรสากลเพื่อสถาบันสิทธิมนุษยชน (สิงหาคม 5, 2016) (แผนผังการรับรองของพันธมิตรสากลฯ). นอกจากนั้น สถาบันสิทธิมนุษยชนของปารากวัยได้ลาออกในปี 2014 และถูกระงับไว้ชั่วคราว.

²² เรื่องเดียวกัน. ยุโรป: ผู้ให้การสนับสนุนประชาชาของอัลเบเนีย ผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชนของอาร์เมเนีย ผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนของอาร์เซอร์ไบจาน สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา ผู้ตรวจการแผ่นดินของโครเอเชีย สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของฟินแลนด์ (ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาและศูนย์ด้านสิทธิมนุษยชน), สำนักงานผู้พิทักษ์ภาครัฐของจอร์เจีย ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนของอังการี ผู้ตรวจการแผ่นดินของลัตเวีย ผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชนของโปแลนด์ ผู้พิทักษ์ความยุติธรรมของโปรตุเกส ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนของสหพันธรัฐรัสเซีย ผู้คุ้มครองพลเมืองของเซอร์เบีย ผู้พิทักษ์ประชาชนของสเปน ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาด้านสิทธิมนุษยชน; อเมริกา: ผู้พิทักษ์ประชาชนของอาร์เจนตินา ผู้พิทักษ์ประชาชนของโบลิเวีย ผู้พิทักษ์ประชาชนของโคลัมเบีย ผู้พิทักษ์พลเมืองของคอสตาริกา ผู้พิทักษ์ประชาชนของเอกวาดอร์ พนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของเอลซาวาดอร์ พนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของกัวเตมาลา สำนักงานคุ้มครองพลเมืองของเฮติ พนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของนิการากัว ผู้พิทักษ์ประชาชนของปานามา ผู้พิทักษ์ประชาชนของเปรู สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและผู้พิทักษ์ประชาชนของอุรุกวัย ผู้พิทักษ์ประชาชนของเวเนซุเอลา; แอฟริกา: ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนและการบริหารงานยุติธรรม สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของนามิเบีย ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนและธรรมาภิบาลของแทนซาเนีย; เอเชีย-แปซิฟิก : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของซามัว และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชนและความยุติธรรมของติมอร์-เลสเต

²³ เรื่องเดียวกัน. อเมริกา: ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของฮอนดูรัส; เอเชียกลาง: ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนของคาซัคสถาน ผู้ตรวจการแผ่นดินของคีร์กีซสถาน ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของทาจิกิสถาน; ยุโรป: คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนออสเตรีย

²⁴ เรื่องเดียวกัน. สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินในแอนติกาและบาร์บูดา บาร์เบโดส และเปอร์โตริโก ผู้ตรวจการแผ่นดินของบัลแกเรีย ผู้ตรวจการด้านการบริหารราชการและสิทธิมนุษยชนของไซปรัส ผู้ตรวจการแผ่นดินของมาซิโดเนีย ผู้คุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของมอนเตเนโกร ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของสโลวีเนีย

²⁵ GANHRI GO 6.6, supra note 16: only in exceptional circumstances will more than 1 NHRI in a country be accredited, GANHRI “acknowledges and encourages the trend towards a strong national human rights protection system in a State by having one consolidated and comprehensive national human rights institution.” While the Paris Principles are silent on whether there can be more than 1 NHRI in a country, arguably they implicitly support only 1 NHRI given the focus on the breadth of a NHRI’s mandate. Prior to 2013, the ICC did make an exception for the UK: the human rights commissions in Great Britain, Scotland and Northern Ireland were all given and retain separate A-status accreditations, GANHRI Accreditation Chart, supra note 21.

²⁶ GANHRI Accreditation Chart, supra note 21. France’s National Consultative Commission on Human Rights has A-status accreditation, Greece’s National Commission for Human Rights has A-status, Slovakia’s National Centre for Human Rights has B-status and Sweden’s Equality Ombudsman (EO) has B-status. Given its limited thematic mandate, based on the current interpretation, Sweden’s EO cannot get A-status as it stands.

²⁷ Paris Principles, “Composition and guarantees of independence and pluralism”, paras 2-3, supra note 6; various GANHRI GOs e.g. 1.1, 1.8-1.10, supra note 16.

²⁸ GANHRI GOs 1.2-1.5, *ibid*; Paris Principles, “A. Competence and responsibilities”, para 3, *ibid*.

²⁹ GANHRI GO 1.2, *ibid*; Paris Principles, “A. Competence and responsibilities”, paras 1-2, *ibid*.

³⁰ GANHRI, Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (SCA) (Geneva: May 9-13, 2016) [GANHRI May 2016 Accreditation Recommendations] at 16.

³¹ Paris Principles, “Additional principles concerning the status of commissions with quasi-jurisdictional competence”, supra note 6 (due to translation error it should be “quasi-judicial” competence); GANHRI GOs 1.2, 2.10, supra note 16.

³² *Ibid*.

³³ Paris Principles, “Methods of operation”, supra note 6, para (f). “Jurisdictional” is a translation error: it probably should be “juridical” or “judicial”.

²⁵ พันธมิตรสากลฯ หลักการสังเกตโดยทั่วไปหลักการสังเกตโดยทั่วไป 6.6, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 16: ในสถานการณ์พิเศษเท่านั้นที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมากกว่า 1 แห่ง ของประเทศจะได้รับการรับรอง พันธมิตรสากลฯ “รับทราบและส่งเสริมแนวโน้มสู่ระบบการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เข้มแข็งของประเทศโดยมีเพียงสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพียงหนึ่งเดียวที่แข็งแกร่งและครอบคลุม” ในขณะที่หลักการปารีสไม่ได้ระบุว่าสามารถมีสถาบันสิทธิมนุษยชนมากกว่าหนึ่งสถาบันในประเทศได้หรือไม่ โดยให้เหตุผลว่าพวกเขาสนับสนุนสถาบันสิทธิมนุษยชนเพียงสถาบันเดียวอย่างไม่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นบทบาทหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนอย่างกว้าง ๆ ก่อนปี 2013 ไอซีซี ได้ให้ข้อยกเว้นแก่อังกฤษ: ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนในสหราชอาณาจักร สก็อตแลนด์ ไอร์แลนด์เหนือทั้งหมดได้รับและรักษาการรับรองสถานะ -เอ แผนผังการรับรองของพันธมิตรสากลฯ, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 21.

²⁶ แผนผังการรับรองสถานะของพันธมิตรสากลฯ, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 21. คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของฝรั่งเศส ได้รับการรับรองสถานะ เอ. ผู้ตรวจการด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของกรีซมีสถานะ เอ ศูนย์สิทธิมนุษยชนแห่งชาติของสโลวาเกีย มีสถานะ-บี โดยมีบทบาทหน้าที่เฉพาะด้านที่จำกัด ซึ่งอยู่บนพื้นฐานการตีความในปัจจุบัน อีโอของสวีเดนไม่อาจได้รับสถานะ -เอ ในสถานะที่เป็นอยู่

²⁷ หลักการปารีส, “องค์ประกอบและการรับประกันความเป็นอิสระและพหุนิยม”, วรรค 2-3, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 6; จีเอเอ็นเอชอาร์ไอจีไอ 1.1 1.8-1.10, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 16

²⁸ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอจีไอ 1.2-1.5, เรื่องเดียวกัน, หลักการปารีส, “เขตอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบ”, วรรค 3, เรื่องเดียวกัน

²⁹ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอจีไอ 1.2, เรื่องเดียวกัน; หลักการปารีส, “เขตอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบ”, วรรค 1-2, เรื่องเดียวกัน

³⁰ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, รายงานและข้อเสนอแนะของการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการให้การรับรอง (เอสซีเอ) (เจนีวา: พฤษภาคม 9-13, 2016) (ข้อเสนอแนะการให้การรับรองสถานะของ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ เดือนพฤษภาคม 2016) หน้า 16

³¹ หลักการปารีส, “หลักการเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะของคณะกรรมการที่มีเขตอำนาจการพิจารณาทั้งหนึ่ง”, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 6 (เนื่องจากความผิดพลาดในการแปล ควรเป็น “เขตอำนาจ “กึ่งศาล”); จีเอเอ็นเอชอาร์ไอจีไอ 1.2 2.10, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 16

³² เรื่องเดียวกัน

³³ หลักการปารีส, “วิธีการปฏิบัติงาน”, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 6 วรรค (ฉ). “เกี่ยวกับเขตอำนาจการพิจารณา” เป็นความผิดพลาดในการแปล: ซึ่งอาจจะเป็นคำว่า “เกี่ยวกับศาล” หรือ “เกี่ยวกับผู้พิพากษา”.

³⁴ GANHRI GO 1.5, supra note 16: “NHRIs should develop, formalize and maintain working relationships, as appropriate, with other domestic institutions established for the promotion and protection of human rights, including sub-national statutory human rights institutions, thematic institutions.....”

³⁵ See also Reif, “NHRI Definition”, supra note 1; Reif, “The Future of Thematic Children’s Rights Institutions in a National Human Rights Institution World”, supra note 15 at 463-471.

³⁶ Information is obtained from GANHRI May 2016 Accreditation Recommendations, supra note 30 (Montenegro (B), Samoa (A), Honduras (B), Uruguay (A)); ICC/GANHRI, Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (SCA) (Geneva: November 16-20, 2015) [ICC/GANHRI November 2015 Accreditation Recommendations] (Cyprus (B)); ICC/GANHRI, Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (SCA) (Geneva: March 16-20, 2015) [ICC/GANHRI March 2015 Accreditation Recommendations] (Ecuador (A), Serbia (A), Uruguay (deferred), Latvia (A)); ICC/GANHRI, Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (SCA) (Geneva: October 27-31, 2014) [ICC/GANHRI October 2014 Accreditation Recommendations] (Ukraine (A), Hungary (A), Russia (A), Albania (A), Finland (A)); ICC/GANHRI, Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (SCA) (Geneva: March 17-21, 2014) [ICC/GANHRI March 2014 Accreditation Recommendations] (Ghana (A)); ICC/GANHRI, Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (SCA) (Geneva: November 18-22, 2013) [ICC/GANHRI November 2013 Accreditation Recommendations] (Albania (deferred), Hungary (deferred), Russia (deferred), Timor-Leste (A), Haiti (A)); ICC/GANHRI, Report and Recommendations of the Session of the Sub-Committee on Accreditation (SCA) (Geneva: May 13-16, 2013) [ICC/GANHRI May 2013 Accreditation Recommendations] (Croatia (A), Georgia (A), Guatemala (A), Armenia (A)).

³⁷ E.g. Ecuador HRO, ibid.

³⁴ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ จีไอ 1.5, อ้างแล้ว เจริญรอดที่ 16: “สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรพัฒนา สร้างความสัมพันธ์ในการทำงานกับสถาบันอื่น ๆ ในประเทศให้เป็นทางการและรักษาความสัมพันธ์นั้นไว้ตามสมควร ซึ่งสถาบันอื่น ๆ เช่นว่านั้นได้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมถึงสถาบันสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายในระดับท้องถิ่น สถาบันเฉพาะทาง ...”

³⁵ ดูรีฟ, “คำนิยามของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ”, อ้างแล้ว เจริญรอดที่ 1, รีฟ, “อนาคตของสถาบันสิทธิเด็กเฉพาะทาง ในโลกของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ”, อ้างแล้ว เจริญรอดที่ 15 หน้า 463-471

³⁶ ข้อมูลที่ได้รับจากข้อเสนอแนะการให้การรับรองสถานะของจีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือนพฤษภาคม 2016, อ้างแล้ว เจริญรอดที่ 30 (มอนเตเนโกร (บี) ซามัว (เอ) ฮอนดูรัส (เอ)); ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, รายงานและข้อเสนอแนะของการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการให้การรับรอง (เอสซีไอ) (เจนีวา: พฤษภาคม 16-20, 2015) [ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ เดือนพฤศจิกายน 2015] [ไซปรัส (บี)]; ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, รายงานและข้อเสนอแนะของการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการให้การรับรอง (เอสซีไอ) (เจนีวา: มีนาคม 16-20, 2015) (ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือนมีนาคม 2015) (เอกวาดอร์ (เอ) เซอร์เบีย (เอ) อุรุกวัย (เลื่อนไป) แลตเวีย (เอ); ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, รายงานและข้อเสนอแนะของการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการให้การรับรอง (เอสซีไอ) (เจนีวา: ตุลาคม 27-31, 2014) (ข้อเสนอแนะการให้การรับรองสถานะของจีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือนตุลาคม 2014) (ยูเครน (เอ) ฮังการี (เอ) รัสเซีย (เอ) อัลบาเนีย (เอ) ฟินแลนด์ (เอ); รายงานและข้อเสนอแนะของการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการให้การรับรอง (เอสซีไอ) (เจนีวา: มีนาคม 16-20, 2015) (ข้อเสนอแนะการให้การรับรองสถานะของจีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือนมีนาคม 17-21, 2014) (ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือนมีนาคม 2014) (กานา (เอ)); ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, รายงานและข้อเสนอแนะของการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการให้การรับรอง (เอสซีไอ) (เจนีวา: พฤศจิกายน 18-22, 2013) (ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือนพฤศจิกายน 2013) (อัลบาเนีย (เลื่อนไป) ฮังการี (เลื่อนไป) รัสเซีย (เลื่อนไป) ทิมอร์-เลสเต (เอ) เฮติ (เอ); ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, รายงานและข้อเสนอแนะของการประชุมคณะอนุกรรมการว่าด้วยการให้การรับรอง (เอสซีไอ) (เจนีวา: พฤษภาคม 13-16, 2013) (ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือนพฤษภาคม 2013) (โครเอเชีย (เอ) จอร์เจีย (เอ) กัวเตมาลา (เอ) อาร์เมเนีย (เอ))

³⁷ เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งเอกวาดอร์, เรื่องเดียวกัน

³⁸ HROs in Montenegro, Cyprus, Ecuador, Ukraine, Albania, Croatia, Georgia and Hungary, supra note 36.

³⁹ Supra note 36 (Cyprus' HRO institution had other deficiencies).

⁴⁰ Paris Principles, "Competence and responsibilities", supra note 6 at paras 1-3; GANHRI GO 1.2 "Human rights mandate", supra note 16.

⁴¹ Supra note 36. Lack of an explicit statutory provision to apply the ICESCR did not prevent the Samoa HRO from receiving A-status.

⁴² Paris Principles, "Competence and responsibilities", supra note 6 at paras (b)-(e); GANHRI GO 1.4 "Interaction with the international human rights system", supra note 16.

⁴³ GANHRI GO 1.4, ibid. E.g. Montenegro HRO, supra note 36.

⁴⁴ Reif, "The Future of Thematic Children's Rights Institutions in a National Human Rights Institution World", supra note 15 at 464-466.

⁴⁵ HROs in Russia, Hungary and Albania, supra note 36.

⁴⁶ HROs in Russia and Timor-Leste, supra note 36.

⁴⁷ Paris Principles, "Composition and guarantees of independence and pluralism", supra note 6 at para 1; GANHRI GO 1.8 "Selection and appointment of the decision-making body of NHRIs", supra note 16.

⁴⁸ HROs in Montenegro, Honduras, Cyprus, Serbia (covering Protector and his/her Deputies), Hungary, Albania, Ghana, Hungary, Albania, Russia, Georgia and Guatemala, supra note 36. The process should be contained in law, regulation or "binding administrative guidelines.

⁴⁹ Ibid. See also HROs in Russia and Ukraine, supra note 36.

⁵⁰ Paris Principles, "Composition and guarantees of independence and pluralism", supra note 6 at para 1.

⁵¹ GANHRI GO 1.7 "Ensuring pluralism of the NHRI", supra note 16 at para d); HROs in Honduras, Cyprus, Serbia and Guatemala, supra note 36.

⁵² HROs in Ecuador (requirement that Defensor hold a doctorate) and Ghana (Commissioner and Deputy must be lawyers), supra note 36.

³⁸ ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในมอนเตเนโกร, ไชปรัส, เอกวาดอร์, ยูเครน, อัลบาเนีย, โครเอเชีย และฮังการี, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 36

³⁹ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36 (สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งไชปรัสมีข้อบกพร่องอื่น ๆ)

⁴⁰ หลักการปารีส, "เขตอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบ", อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 6 วรรค 1-3; จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ จีไอ 1.2 "อำนาจหน้าที่ด้านสิทธิมนุษยชน", อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 16

⁴¹ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36. การไม่มีบทบัญญัติทางกฎหมายที่ชัดเจนในการนำทศวรรษที่สามมาด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมมาใช้มิได้เป็นอุปสรรคสำหรับชาวมาวในการได้รับการรับรองเป็นสถานะ -เอ

⁴² หลักการปารีส, "เขตอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบ", อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 6 วรรค (ข)-(จ); จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ จีไอ 1.4 "ปฏิสัมพันธ์กับระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ", อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 16.

⁴³ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอจีไอ 1.4, เรื่องเดียวกัน. เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งมอนเตเนโกร, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36.

⁴⁴ รีฟ, "อนาคตของสถาบันด้านสิทธิเด็กในสาระสำคัญในโลกแห่งสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ", อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 15 ข้อ 464-466.

⁴⁵ ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของรัสเซีย ฮังการี และอัลบาเนีย, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36.

⁴⁶ ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของรัสเซียและติมอร์-เลสเต, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36.

⁴⁷ หลักการปารีส, "องค์ประกอบและการรับประกันความเป็นอิสระและพหุนิยม", อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 6 วรรค 1; จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ จีไอ 1.8 "การคัดเลือกและแต่งตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ตัดสินใจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่าง ๆ", อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 16.

⁴⁸ ผู้ตรวจการแผ่นดินในมอนเตเนโกร ฮอนดูรัส ไชปรัส เซอร์เบีย (ครอบครัวผู้ปกป้องคุ้มครองและรองหรือผู้ช่วยของเขา) ฮังการี อัลบาเนีย กานา รัสเซีย จอร์เจีย และกัวเตมาลา, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36. กระบวนการควรระบุไว้ในกฎหมาย กฎเกณฑ์ หรือ "แนวทางการบริหารที่มีผลผูกพัน".

⁴⁹ เรื่องเดียวกัน. ดูผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในรัสเซียและยูเครน, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36.

⁵⁰ หลักการปารีส. "องค์ประกอบและการรับประกันความเป็นอิสระและพหุนิยม", อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 6 วรรค 1

⁵¹ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอจีไอ 1.7. "การทำให้เกิดความมั่นใจถึงความเป็นพหุนิยมของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ", อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 16 วรรค ง); ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในฮอนดูรัส ไชปรัส เซอร์เบีย และกัวเตมาลา, อ้างแล้ว 36.

⁵² ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในเอกวาดอร์ (ข้อกำหนดที่ผู้พิทักษ์จะต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอก) และกานา (ข้าหลวงและผู้ช่วยจะต้องเป็นนักกฎหมาย), อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 36.

⁵³ Paris Principles, “Composition and guarantees of independence and pluralism”, supra note 6 at para 2; GANHRI GO 2.4 “Recruitment and retention of NHRI staff”, supra note 16; HROs in Montenegro, Cyprus, Serbia and Uruguay, supra note 36 (including staff structure, skills required and diversity).

⁵⁴ Montenegro HRO, supra note 36.

⁵⁵ Uruguay HRO, supra note 36.

⁵⁶ Paris Principles, “Composition and guarantees of independence and pluralism”, supra note 6 at para 2; GANHRI GO 1.10 “Adequate funding”, supra note 16.

⁵⁷ Montenegro HRO, supra note 36. See also HROs in Uruguay, Honduras, Cyprus, Latvia, Serbia, Uruguay, Finland, Albania, Ukraine, Ghana, Haiti, Armenia and Croatia, supra note 36.

⁵⁸ Ibid. Also, where there is a decision-making body, the members should be remunerated. See also Croatia HRO, ibid (regional offices should be established).

⁵⁹ HROs in Montenegro, Cyprus, Ghana and Croatia, supra note 36.

⁶⁰ See Paris Principles, “Composition and guarantees of independence and pluralism”, supra note 6 at para 2.

⁶¹ GANHRI GO 2.8 “Administrative regulation of NHRIs”, supra note 16; HROs in Montenegro, Cyprus and Ghana, supra note 36.

⁶² HROs in Montenegro and Cyprus, supra note 36. Financial accountability rules for NHRIs are acceptable if they do not interfere with the NHRI’s ability to carry out its mandates independently and effectively, ibid at 18.

⁶³ Finland Parliamentary Ombudsman: <<http://www.oikeusasiamies.fi/Resource.phx/ea/english/index.htm>> (Human Rights Centre is functionally independent).

⁶⁴ GANHRI Accreditation Chart, supra note 21.

⁵³ หลักการปารีส, “องค์ประกอบและการรับประกันความเป็นอิสระและพหุนิยม”, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 6 วรรค 2; จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ จีไอ 2.4 “การสรรหาบุคคลและการรักษาบุคลากรของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้อยู่ในองค์กร”, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 16; ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในมอนเตเนโกร ไชปรัส เซอร์เบีย และอุรุกวัย, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36 (รวมถึงโครงสร้างเจ้าหน้าที่ ทักษะที่จำเป็นและความหลากหลาย)

⁵⁴ ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งมอนเตเนโกร, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36.

⁵⁵ ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนของอุรุกวัย, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36.

⁵⁶ หลักการปารีส, “องค์ประกอบและการรับประกันความเป็นอิสระและพหุนิยม”, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 6 วรรค 2; จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ จีไอ 1.10 “งบประมาณที่เพียงพอ”, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 16

⁵⁷ ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งมอนเตเนโกร, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36. ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งอุรุกวัย ฮอนดูรัส ไชปรัส ลาดเวียเซอร์เบีย ฟินแลนด์ อัลบาเนีย ยูเครน กานา เติ อาร์เมเนีย และโครเอเชีย, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36.

⁵⁸ เรื่องเดียวกัน นอกจากนี้ ในกรณีที่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตัดสินใจสมาชิกในองค์กรนั้นควรได้รับค่าตอบแทนด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งโครเอเชีย, เรื่องเดียวกัน (ควรให้มีการจัดตั้งสำนักงานประจำภูมิภาค)

⁵⁹ ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งมอนเตเนโกร ไชปรัส กานา และโครเอเชีย, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36.

⁶⁰ ดูหลักการปารีส, “องค์ประกอบและการรับประกันความเป็นอิสระและพหุนิยม”, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 6 วรรค 2

⁶¹ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ จีไอ 2.8 “ข้อบังคับด้านการบริหารงานของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่าง ๆ”, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 16, ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนแห่งมอนเตเนโกร ไชปรัส และกานา, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36.

⁶² ผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชนในมอนเตเนโกรและไชปรัส, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 36. ข้อบังคับความรับผิดชอบทางการเงินสำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่าง ๆ เป็นที่ยอมรับหากไม่แทรกแซงความสามารถของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ, เรื่องเดียวกัน หน้า 18

⁶³ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแห่งฟินแลนด์; <[เว็บไซต์ http://www.oikeusasiamies.fi/Resource.phx/ea/english/index.htm](http://www.oikeusasiamies.fi/Resource.phx/ea/english/index.htm)> (ศูนย์สิทธิมนุษยชนมีอำนาจหน้าที่ที่เป็นอิสระ)

⁶⁴ แผนผังการให้การรับรองสถานะของ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 21.

⁶⁵ Croatia Ombudsman: <<http://www.ombudsman.hr/en/about-us/ombudsman-mandates?limit=3&limitstart=0>>. Croatia retained its A-status in 2013, GANHRI Accreditation Chart, *ibid*.

⁶⁶ GANHRI Accreditation Chart, *ibid*. It was initially based on Quebec’s classic ombudsman model, the Protecteur du citoyen, Reif, *The Ombudsman, Good Governance and the International Human Rights System*, *supra* note 4 at 208.

⁶⁷ ICC/GANHRI October 2014 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 9.

⁶⁸ GANHRI Accreditation Chart, *supra* note 21; Samoa, Ombudsman Act 2013 (Nu 12).

⁶⁹ GANHRI Accreditation Chart, *ibid*.

⁷⁰ AOB: <<http://volksanwaltschaft.gv.at/en>>; Austria Constitution (2012) ch VIII; Austria Ombudsman Act e.g. ss 1, 7, 11-18.

⁷¹ E.g. Peter Rosenblum, “Tainted Origins and Uncertain Outcomes: Evaluating NHRIs” in *Assessing NHRIs*, *supra* note 1 at 297; de Beco and Murray, *supra* note 6 at 135-147. For various extra-legal effectiveness factors for HRO institutions see Reif, *The Ombudsman, Good Governance and the International Human Rights System*, *supra* note 4 at 397-399, 407-410.

⁷² ICC/GANHRI October 2014 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 26-27 (some connected with the dictatorship). Paraguay resigned, *supra* note 21.

⁷³ GANHRI May 2016 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 51-55, based on earlier reviews in e.g. ICC/GANHRI March 2015 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 24-27. Venezuela had been reaccredited with A-status in May 2013, ICC/GANHRI May 2013 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 21-23.

⁷⁴ ICC/GANHRI October 2014 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 18 (Albania); ICC/GANHRI March 2015 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 20 (Serbia).

⁷⁵ ICC/GANHRI March 2014 Accreditation Recommendations, *supra* note 36 at 20.

⁶⁵ ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งโครเอเชีย; <เว็บไซต์ <http://www.ombudsman.hr/en/about-us/ombudsman-mandates?limit=3&limitstart=0>>. โครเอเชียยังคงรักษาสถานะ -เอไว้ได้ในปี 2013, แผนผังการให้การรับรองสถานะของ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, เรื่องเดียวกัน

⁶⁶ แผนผังการให้การรับรองสถานะของ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, เรื่องเดียวกัน โดยเริ่มต้นจากรูปแบบของผู้ตรวจการแผ่นดินแบบดั้งเดิมของ คิวเบก, ผู้ปกป้องพลเมือง, รีฟ, ผู้ตรวจการแผ่นดิน ธรรมชาติสากล และระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 4 หน้า 208.

⁶⁷ ไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ ข้อเสนอแนะการให้การรับรอง ตุลาคม 2014, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 หน้า 9

⁶⁸ แผนผังการให้การรับรองสถานะของจีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 21; ซามัว, รัฐบัญญัติผู้ตรวจการแผ่นดิน ปี 2013 (เอ็นยู 12).

⁶⁹ แผนผังการให้การรับรองสถานะของ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ, เรื่องเดียวกัน

⁷⁰ คณะกรรมการผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งออสเตรีย;<เว็บไซต์ <http://volksanwaltschaft.gv.at/en>>; รัฐธรรมนูญแห่งออสเตรีย (2012) หมวดที่ 8; รัฐบัญญัติผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งออสเตรีย มาตรา 1, 7 และ 11-18.

⁷¹ เช่น ปีเตอร์ โรเซนบลัม, “จุดกำเนิดความต่างพร้อมและผลลัพธ์ที่ไม่มีความแน่นอน : การประเมินสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” ในการประเมินสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่าง ๆ, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 1 หน้า 297; เดอเบโก และเมอร์เรย์, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 6 หน้า 135-147. สำหรับปัจจัยความมีประสิทธิภาพทางกฎหมายเพิ่มเติมต่าง ๆ สำหรับสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินด้านสิทธิมนุษยชน ดู รีฟ, ผู้ตรวจการแผ่นดิน ธรรมชาติสากล และระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 4 หน้า 397-399, 407-410.

⁷² ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือน ตุลาคม 2014, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 หน้า 26-27 (บางส่วนเชื่อมโยงกับความเป็นเผด็จการ) ปารากวัยลาออก, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 21.

⁷³ ข้อเสนอแนะการให้การรับรองสถานะของ จีเอเอ็นเอชอาร์ไอเดือน พฤษภาคม 2016, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 หน้า 51-55, จากการทบทวนครั้งก่อนหน้าใน ข้อเสนอการให้การรับรองสถานะของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ เดือนมีนาคม 2015, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 หน้า 24-27. เวเนซุเอลาได้รับการรับรองจัดสถานะเป็นสถานะ เอ ในเดือนพฤษภาคม 2013, ข้อเสนอการให้การรับรองสถานะของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ เดือนพฤษภาคม 2013, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 ข้อ 21-23.

⁷⁴ ข้อเสนอแนะการให้การรับรองของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ เดือนตุลาคม 2014, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 หน้า 18 (อัลบาเนีย); ข้อเสนอการให้การรับรองสถานะของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ เดือนมีนาคม 2015, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 หน้า 20 (เซอร์เบีย)

⁷⁵ ข้อเสนอการให้การรับรองสถานะของไอซีซี/จีเอเอ็นเอชอาร์ไอ เดือนมีนาคม 2014, อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 36 หน้า 20